

9. roč. – 5/1999

Cena 5 Kč

Šukvaldský

Můžete si přečíst...

Z jednání obecního zastupitelstva

Názory. Zprávy z činnosti školy.

Malí ochránci přírody. 17. listopad po deseti letech. J. V. Sládek — medailon k výročí.

Sportovní okénko — tenis. Rady k nemocenskému pojištění

občasník

Obsah

SPRÁVA OBCE

Ze 7. jednání obecního zastupitelstva	3
K besedě u kulatého stolu	6

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Něco málo o svatbách	8
Střípky	9

JAK TO VIDÍM JÁ

Náhoda je blbec aneb...	10
Výhodný prodej nebo výhodná koupě?	11
Máte rádi zvířata?	11

Z NAŠICH ŠKOL

Den středoevropské kultury na Hukvaldech	12
Kyčerka 99	13
Malí ochránci přírody	14

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Střípky z farní kroniky	15
Katedrální	15

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Z historie SVAZARMU na Hukvaldech	17
Vzpomínka na 17. listopad aneb 10 let poté	18
Památné stromy v obci Hukvaldy	19
Bird Life	19
Čeho jste si mohli povšimnout	20

Z KULTURY

Na hukvaldské hradě tančili a zpívali naši přátelé	21
Jan Václav Sládek	23
Lašská dechová hudba mladých z Hukvald hraje dál	24
Po deseti letech jsme opět přivítali občánky	24
Letošní sezóna na hukvaldském hradě	25

ZE SPORTU

Tenisové turnaje vyhráli Adamovští	26
Kurty zkrásněly aneb ženský tenis na Hukvaldech	27

VÍTE, ŽE...

Naši jubilanti	27
Vítejte mezi nás	27
Něco o litevském městě Anykščiai	28
Výlov rybníka	29

NAŠE RADY

Poradna pro vlastníky lesa č. 8	29
Nemocenské pojištění — 2. část	30

INZERCE	32
---------	----

NEPŘEHLÉDNĚTE	32
---------------	----

Úvodem

Máte před sebou předposlední číslo letošního roku. Z jeho obsahu bychom vás rádi upozornili na čtení o Středoevropském dnu kultury, na vzpomínku na J. V. Sládka, tentokrát z pera potomka rodiny Sládků pana Karla Záka, dozvíte, co je nového v dětské dechovce, jak proběhlo vítání občánků do svazku obce, co se dělo ve sportu (tentokrát pouze v tenise) a co se událo v životě farníků. Možná vás zaujme vzpomínka dětí naší školy na dny strávené na ozdravném pobytu a článek o našich malých ochráncích přírody z mateřské školy. I v tomto čísle přinášíme obsáhlý článek o jednání zastupitelstva, slovo starosty k besedě u kulatého stolu i názory občanů v rubrice Jak to vidím já. V kapitole Minulost a přítomnost naší obce uveřejňujeme první část historie Svazarmu v naší obci zpracovanou panem Zdeňkem Hubeňákem (tento příspěvek jsme pro nedostatek místa nemohli uveřejnit v minulém čísle). Nebudete postrádat ani Naše rady, v nichž pokračujeme poučením pro vlastníky lesa i informacemi o sociálním pojištění. Dočtete, prosím, toto číslo až do konce k rubrice Nepřehledněte.

Redakce

Správa obce

Ze 7. jednání obecního zastupitelstva obce Hukvaldy

Seďmé zasedání bylo svoláno obvyklým způsobem, konalo se 28. 9. 1999 v klubovně klubu důchodců na Hukvaldech za účasti všech 15 členů. Jednalo se podle schváleného programu.

Kontrola usnesení — předchozím jednáním obecního zastupitelstva bylo uloženo vypracovat návrh plánu údržby veřejné zeleně a návrh „Programu rozvoje obce na období 1999—2002“ — tomu je věnován samostatný bod programu, návrh plánu údržby veřejné zeleně byl vzat na vědomí. Úkoly byly splněny.

Prodeje a pronájmy — v tomto bodě byla schválena výměna pozemků mezi Obcí Hukvaldy a manželé Foldynovými z Horního Sklenova 65. Obec Hukvaldy daruje Foldynovým pozemky parc. č. 1197/3 a 1197/4, Foldynovi darují Obci Hukvaldy pozemek parc. č. 42/4, vše na k. ú. Sklenov. Jedná se o majetkoprávní vypořádání stávajícího stavu. Dále byl schválen prodej pozemku p. Anně Tkáčové, Frydek—Místek, parc. č. 436/12 na k. ú. Sklenov za cenu 28 Kč za m².

Delší diskuse se vedla kolem prodeje pozemku parc. č. 81/2 o výměře 3190 m² na k. ú. Rychaltice manželům Juřicovým, Rychaltice 71. Pan Bernatský, p. Mizero-

vá, p. Mgr. Lévořová, p. starosta navrhuje pozemek neprodávat (parcela sousedí s obecním lesem, příjezdová cesta k lesu ad.) ale výhodně, pro manželé Juřicovy, pronajmout. Pan Sasín a p. Michnová prodej doporučují. Pan ing. Foldyna, podotýká, že cena 3 Kč za m² (maximální), kterou manželé Juřicovi navrhuje, je nízká. Prodej pozemku za již zmíněnou cenu 3 Kč za m² byl schválen hlasováním 8:6:1. Obecní zastupitelstvo schválilo (13:1:1) prodej pozemku p. Luboši Hřčkovi, Dolní Sklenov 70 parc. č. 1251/3 díl b) o výměře 17 m² a díl h) o výměře 20 m² na k. ú. Sklenov za cenu 28 Kč za m², jedná se o vypořádání majetkoprávních vztahů pozemků u místní komunikace. Dále byl schválen výkup pozemku od Lesů ČR parc. č. 731/2 o výměře 92 m² na k. ú. Sklenov, jedná se o pozemek pod místní komunikací, vedoucí od koupaliště k myslivecké chatě. Celková částka činí 2170 Kč. Návrh byl přijat všemi tehdy přítomnými 14:0:0.

Obecní zastupitelstvo se dále zabývalo pronájmem rodné školy L. Janáčka na Hukvaldech č. p. 40 Fondu Janáčkovy Hukvaldy. Pan starosta ve stručnosti seznámil s hlavními body návrhu smlou-

vy. Jedná se o pronájem prostor včetně přilehlého dvorku bez prostor klubu důchodců na dobu 10 let ode dne kolaudace rekonstrukce za částku 1 mil. Kč. Tato částka bude investována do rekonstrukce přízemí (bývalé mateřské školy). Fond Janáčkovy Hukvaldy zde hodlá zřídit stálou expozici L. Janáčka, výstavní prostory a kancelář Fondu. Vzhledem k tomu, že se jedná o dlouhodobý pronájem, přenechala obecní rada rozhodnutí obecnímu zastupitelstvu. Pan ing. Žáček kritizuje nedostatečnou přípravu materiálů pro toto jednání, navrhuje bod z dnešního jednání stáhnout. Pan starosta připomněl, že o pronájmu rodné školy se v obecní radě jednalo několikrát a na posledním jednání obecní rada doporučila pronájem schválit. Znovu zdůraznil, že se nejedná o komerční využití objektu. Fond Janáčkovy Hukvaldy v podstatě zaplatí 470 Kč za m² ročně. V případě, že se tato cena jeví nízkou, nemusíme smlouvu uzavřít. Pan starosta připomněl, že ostatní nájmy nedosahují této výše a slouží ke komerčním účelům. Pan Sasín souhlasí s výší ceny za m², nelíbí se mu však prodlužování doby nájmu, proto navrhuje pronájem 10 let od podepsání smlouvy. Pan starosta vysvětlil, že v době rekonstrukce nebudou prostory využívány, proto odklad v placení, doba rekonstrukce bude smluvně určena. Paní Mizerová, p. Bernatský, p. Mgr. Lévovalá podpořují uzavření smlouvy s Fondem Janáčkovy Hukvaldy. Pan Bernatský podotkl, že stejní členové obecního zastupitelstva, kteří zmařili převzetí zřizovatelských práv k hradu Hukvaldy nyní chtějí zmařit i tento projekt. Vyzval je, aby předložili návrh na využití zmíněných prostor. Tím, že Obec zřizovatelská práva k hradu Hukvaldy nepřevzala, připravila se o min 300 tis. Kč ročně, které se mohly věnovat na provoz DPS nebo opravu místních komunikací. Po delší debatě, které udělal „tečku“ p. ing. Bujnoch tím, že připomněl, že se blíží 150. výročí úmrtí Leoše Janáčka a právě proto bychom měli nabídku FJH přijmout a nechat tak vzniknout expozici v rodné budově Mistra.

Pronájem budovy č. p. 40 na Hukvaldech za zmíněných podmínek schválen 9 hlasy, 4 byli proti a 2 se zdrželi.

Program rozvoje obce na období 1999 až 2002. Materiál, který byl konzultován zástupci jednotlivých volebních stran a projednán obecní radou předložila p. Michnová. K tomuto tématu se rozvinula krátká diskuse, po které byl předložený návrh přijat bez dalších úprav 10 hlasy, 5 se hlasování zdrželo.

Obecní zastupitelstvo projednalo a schválilo zadání vypracování změn územního plánu, které se týkají pozemků parc. 685/1 a 552/2 na k. ú. Rychaltice, žadatelka p. Olga Pěluhová, Rychaltice 65 a p. Eva Satinská Kozlovice, a pozemku parc. č. 37/1 na k. ú. Sklenov, žadatelka p. Bohumila Žáčková, Horní Sklenov 4. Ve všech případech se jedná o zařazení pozemků do zóny smíšené za účelem výstavby rodinných domků. 15:0:0.

V bodě „Různé“ obecní zastupitelstvo projednalo a schválilo odepsání nedobytných pohledávek — za firmou Speciál Servis Praha — p. Javůrek ve výši 41 865 Kč — poplatek z alkoholu (14:0:1), za p. Volným Bohumírem, Hukvaldy 4 ve výši 7960,10 Kč za únik vody (14:0:1) a za firmou Redespo Frýdek–Místek ve výši 194 477 Kč za neprovedené a uhrazené práce a za smluvní pokutu (10:0:5). Dále se jednalo o škodě v obecním lese, vzniklé krádeží dřeva. Pan starosta ve stručnosti přiblížil jednání, která probíhala v obecní radě, o ukončení smlouvy s ing. Lévem na výkon funkce lesního hospodáře, o návrzích nových smluv na pěstební práce v obecním lese a na prodej dřeva „nastojato“. Uzavření smluv bylo podmíněno úhradou 60 % vzniklé škody ing. Lévem. Ing. Lév s tímto řešením souhlasí, ale přesto se domnívá, že to není spravedlivé, z jeho strany nedošlo k žádnému porušení předpisů. Po delší debatě bylo schváleno rozdělení škody v poměru 60 % ing. Lév a 40 % Obec. 10:1:4. Obecní zastupitelstvo následně zamítlo odepsání pohledávky ve výši 22 142 Kč (40 % škody vzniklé krádeží dřeva v obecním lese) 2:1:12.

V bodě „Různé“ byly dále schváleny finanční odměny předsedům komisí a civilní službě, byl umožněn splátkový kalendář p. Táčové za pozemek 564/4 k. ú. Sklenov na „Dílkách“ a Římskokatolickému úřadu v Rychalticích byly prominuty dvě poslední splátky v celkové výši 70. 000 Kč půjčky, poskytnuté Obcí Hukvaldy na opravu varhan v kostele v Rychalticích (10:1:4). Větší debata se rozvinula kolem plánu oprav místních komunikací. Paní Michnová hovořila o cestách, které je nutné opravit ještě v letošním roce, předložila finanční nabídku. Někteří členové obecního zastupitelstva zastávali názor, že bude lepší vyčlenit v příštím roce větší částku peněz, provést výběrové řízení na dodavatele a opravit více cest najednou. Hlasováním bylo rozhodnuto posílit rozpočet o částku 50 tis. Kč na opravy cest ještě v letošním roce. (13:0:1).

Rozpočtové opatření č. 2. Návrh rozpočtového opatření byl vypracován p. účetní a projednán finanční komisí. Její předseda, Mgr. Jílek, stručně shrnul příjmy a výdaje. Delší diskuse se vedla kolem úprav veřejného prostranství v Dolním Sklenově, hovořilo se o vícepracích. Pan ing. Žáček, coby stavební dozor, si stěžuje na velmi špatnou spolupráci s p. starostou, který rozhoduje o změnách projektu za jeho zády. Pan starosta tomu oponoval tím, že sám žádný příkaz nedával, vše vždy projednala a schválila obecní rada. Jeho slova potvrdil radní p. RNDr. Maťa. Pan Mgr. Jílek se domnívá, že obecní radou schválených cca 400 tis. Kč víceprací byl porušen zákon o obcích. Ně kterými členy obecní rady bylo řečeno, že stavba zatím není finančně uzavřena, návrhy víceprací byly projednávány jednotlivě, ne za celkovou částku 400 tis. Kč. Pan RNDr. Maťa uvedl, že pokud by se čekalo na rozhodnutí obecního zastupitelstva, stavba by nemohla pokračovat. Jestliže si budeme dělat takovéto naschvály nepostavíme v obci nic. Paní místostarostka upřesnila, že se v podstatě jedná o prodloužení obrubníků a osazení světel veřejného osvětlení, domnívá

se, že v těchto případech obecní rada rozhodla ve prospěch dobré věci, která bude sloužit všem občanům. Částka 400 tis. Kč byla zapracována do návrhu rozpočtových změn, které byly následně schváleny 15:0:0.

V diskusi paní Mizerová požádala o vyjádření názoru obecního zastupitelstva ve věci vyzdvižení ostatků německých vojáků, padlých za II. světové války v naší obci. Po krátké debatě bylo schváleno, navázat kontakt s firmou, která se tímto zabývá. 13:0:2. Dále se hovořilo o majetkoprávním dořešení cesty pod horami „příčnici“, o úpravě zálivu zastávky autobusu u základní školy, o provedeném státním stavebním dohledu na objekt bývalé sběrný mléka v Dolním Sklenově u hospody, o veřejném osvětlení. Pan Kuboš vznesl požadavek na přidělení místnosti pro přípravu obecního vysílání. Paní Kornetová, přednesla návrh místní ODS na uspořádání „Běhu Teryho Foxe“, který by se měl konat pod hlavičkou Obce Hukvaldy nebo Sdružení obcí Povádí Ondřejnice v příštím roce. Po krátké debatě bylo schváleno tento záměr uskutečnit 15:0:0. Dále se hovořilo o oplocení u p. Tomančáka v Rychalticích, o špatném stavu lipové aleje na Hukvaldech a o práci kontrolní komise a hlavně o způsobu pověřování jí úkoly z obecní rady.

Na tuto diskusi reagoval p. ing. Žáček, který kritizoval vzájemnou spolupráci mezi jednotlivými orgány obce a obecním úřadem. ODS se v novinách po volbách 1998 prezentovala jako vítězná strana, ale vítěznou stranou není, protože zde vzniklo sdružení ostatních volebních stran. Domníval se, že ustane stálé osoučování a hádání se na jednáních rady a zastupitelstva, že se komunikace zlepší, ale zatím je to čím dál horší. Pracovat v takovém kolektivu není jednoduché. Tento stav dává za vinu starostovi obce, který bývá novináři nazýván hlavou Hukvald. Starosta místo toho, aby byl hnací silou, je „brzdářem“ všeho. Jediné o co se stará a co podporuje, je kultura. Není ochoten spolupracovat, radit se

o věcech, vždy má v záloze firmu, která za úplatu provádí různé akce. Na vše, co zde řekl, má důkazy, které může předložit. Pan starosta by měl zvážit své další působení ve funkci.

Tato kritická slova odmítl p. Bernatský, který zdůraznil, že „Hukvaldy“ z Hukvald udělal právě starosta Petr Sobotík, před 10 lety byla naše obec úplně obyčejnou obcí, nic neznamenala. Reč pana ing. Žáčka přesně odpovídá současné propagandě KSČM. Po něm dostala slovo paní Kornetová, která p. ing. Žáčka upozornila, že jeho výrok, že za úplatu dává firmám práci, je žalovatelné nařčení. Pokud jde o osobu starosty, vyzvedla jeho práci, po revoluci, kdy ostatní měli strach z toho, co vlastně bude dál, a starosta dokázal prosadit několikamilionovou investiční akci — úpravu Podzámčí na Hukvaldech — a rozjel tím tak úpravy dalších prostranství v obci. Spolu s p. Bernatským vždy „sršeli“ spoustou nápadů, i výstavba DPS je původní návrh p. starosty a p. Bernatského. Pan Sasín podotýká, že občané a členové obecního zastupitelstva neznají situaci v obecní radě, on nemá nic proti osobě Petra Sobotíka, ale je pravdou, že komunikace mezi orgány obce a hlavně mezi starostou a místostarostkou velmi vážně. Paní Michnové nepomáhá a je neustále osočována. Paní Michnová se domnívá, že není vhodné na tomto místě vést spor. Je pravdou, že z počátku komunikace vážla, v poslední době se však situace zlepšila. Pan RNDr. Maťa k vystoupení p. ing. Žáčka podotkl, že to co řekl, pokládá za jeho osobní názor, který nemá opodstatnění. Starosta nechce do některých věcí jít, protože má pro to dobré důvody, ale to někteří členové obecní rady nechtějí pochopit.

Pan starosta se k obvinění p. ing. Žáčka nevyjádřil, na dotaz p. Mgr. Jílka, proč nepomáhá p. Michnové se zajišťováním výstavby DPS, odpověděl, že stavební věci měl na starosti bývalý zástupce starosty p. Bernatský. Po volbách jeho funkci převzala p. Michnová s tím, že jí bude pomáhat p. ing. Žáček. Tuto dohodu starosta respektuje a nezasahuje do stavby

DPS, ale ani ji nebrzdí. Další debata se týkala připravované stavby DPS, služební cesty do Prahy za účelem vyřízení dotace na tuto stavbu, výběrového řízení na dodavatele DPS a další.

Poslední dotaz měl p. Mgr. Jílek na p. ředitelku ZŠ ve věci počítačového vybavení v ZŠ, paní ředitelka dotaz zodpověděla.

Další diskuse se z řad členů obecního zastupitelstva, ani občanů již nerozvinula, po přijetí usnesení (15:0:0) pan starosta s poděkováním za pozornost jednání ukončil.

Marta Sobotíková

K besedě u kulatého stolu

Vážení čtenáři, spoluobčané.

Zamýšlel jsem se nad tím, zda se mám vyslovit v Hukvaldském občasníku k besedě u kulatého stolu konané 20. října či nikoliv. Rozhodl jsem, že ano, protože považuji za nutné se s vámi o své pocity z ní podělit.

Ti z vás, kteří jste v obecní televizi sledovali poslední jednání obecního zastupitelstva koncem září, jste jistě zaznamenali návrh člena obecního zastupitelstva za KDU–ČSL pana ing. Bujnocha uspořádat besedu u kulatého stolu, kde by byly prodiskutovány problémy mimo zastupitelstvo, aby nebyl protahován jeho beztak již dlouhý program.

Místní sdružení ODS se na základě tohoto návrhu rozhodla uspořádat besedu se členy obecního zastupitelstva, za přítomnosti veřejnosti, která by měla možnost se vyjádřit. ODS besedu iniciovala také proto, že v závěru jednání obecního zastupitelstva z úst pana ing. Žáčka zazněla kritika na mou osobu ukončená doporučením zvážení mého dalšího setrvávání ve funkci starosty a mne ODS do zastupitelstva delegovala a do funkce starosty navrhla. Beseda však nebyla myšlena jako jednání čtyř politických stran nebo ODS se třemi zbývajícími stranami,

záměrem byla diskuze se zastupiteli, kteří se v jednání obecního zastupitelstva ke kritice pana ing. Žáčka nevyjádřili, také abych i já mohl věcnými argumenty kritiku pana ing. Žáčka vyvrátit. Úmysl nebyl nebo nechtěl být pochopen.

Výzva byla jednotlivým členům obecního zastupitelstva doručena v pondělí 11. října. V pátek bylo v obecní televizi zveřejněno stanovisko seskupení volebních stran SNK, KDU-ČSL a KSČM, v němž sice respektují výzvu ODS, ale kladou si podmínky — posunutí termínu na 19 hodin, změnu místa konání, místo členů zastupitelstva pouze po dva zástupce každé volební strany, vyloučení přímé účasti občanů a její nahrazení možností dotazovat se telefonicky. V sobotu bylo v písemné podobě doručeno předsedkyni MŠ ODS. Potvrdilo se to co, a to nejen mně, bylo již delší dobu zřejmé a bylo popíráno: uvedené tři volební strany vytvořily koalici. Že se to jinak nazvat nedá, vyjádřil i moderátor besedy.

ODS podmínky koalice nepřijala. Přistoupením na ně by se beseda týkala nikoliv členů obecního zastupitelstva, nýbrž zástupců stran, daleko méně příležitostí by dostali i občané. Mimoto není technicky možné zajistit přímý přenos z jiné místnosti než z předobřadní síně, záznam z besedy lze uvést v obecní televizi. Besedu uspořádala podle původního záměru. Dopadlo to tak, že mimo pěti členů obecního zastupitelstva za ODS nepřišel ani jeden ze zbývajících desíti — vytvořená koalice funguje. Potěšující byla dosti velká účast občanů, i když besedu ignorovali i příslušníci a příznivci ostatních stran, kteří nejsou zastupiteli.

Beseda byla neúčastí ostatních členů zastupitelstva velmi ztížena. Těžko se totiž polemizuje s někým, kdo kritizoval a na besedu neměl odvahu přijít. Moderátor, jehož snahou bylo vést besedu korektně, na tuto skutečnost upozornil hned po jejím zahájení. Potom přečetl písemná vyjádření KSČM a Sdružení nezávislých kandidátů — KDU-ČSL své stanovisko neprezentovala. Z volebních výsledků, které byly připomenuty, bylo

doloženo, že skutečně zvítězila ODS, jejich deset kandidátů se podle počtu hlasů umístilo v prvé patnáctce. Teprve až poměrným zastoupení stran podle volebního zákona bylo zvoleno obecní zastupitelstvo.

Já mohu reagovat pouze na konkrétní poznámku ing. Žáčka o tom, že dotace, které jsme dostali, nejsou nic mimořádného vzhledem k obcím jiným — jmenovitě Staříči, Bašce, Palkovicím apod. Podle oficiálních údajů okresního úřadu jsme za roky 92 až 95 v přepočtu na jednoho obyvatele ze 75 obcí skončili na místě sedmém — Staříč na šedesátém, Baška na padesátém šestém, Palkovice na šestnáctém, Fryčovice na desátém. Za léta 96 až 98 byly Hukvaldy na dvacátém čtvrtém místě, Staříč na čtyřicátém, Baška na dvacátém, Palkovice na čtyřicátém sedmém, obec Fryčovice nedostala nic. Hukvaldy obdržely v tomto období na víceúčelové dotace 10 921 000 Kč.

Jeho ostatní kritická slova, pro něž na jednání obecního zastupitelstva neměl důkazy a pouze uvedl, že je doloží (byl mu dán dostatečný časový prostor, aby si důkazy připravil), zůstala v podstatě bez prodiskutování. Zastupitelé za ODS je odmítli. Ve svých vystoupeních shodně konstatovali, že v minulých obdobích sice nebyl v zastupitelstvu vždy hladký průběh projednávání problémů, vždy se však, a to se domnívám i já, došlo ke konsensu.

Z besedy se vlastně vytratilo, co bylo jejím úmyslem — pan ing. Žáček předložil své důkazy, členové zastupitelstva se k nim vyjádřili, případně přednesou své připomínky k mé práci, své k tomu řeknou i občané — i k výzvě na mé odstoupení z funkce. Pěkně z očí do očí. Občané prostor pro své připomínky a návrhy dostali, nebylo však s kým polemizovat. Stanoviska zastupitelů za ODS nevypraceli. Vyjádření SNK, že z besedy u kulatého stolu by se stalo chaotické shromáždění, pokládali za urážlivé vůči občanům — voličům. Z úst diskutujících jsme mohli slyšet podiv, proč v posledních měsících spolupráce v zastupitelstvu vážně, zaznělo to, že by občan měl mít

právo se k problémům vyjádřit, že by ho strany neměly znát pouze před volbami. Všichni se shodli na tom, že hlavním zájmem zastupitelů by mělo být blaho obce a nikoliv politické zájmy. Navrženo bylo besedu znovu svolat, ne však formou navrhovanou koalicí. Všechny názory, které zazněly, si vážím.

Co říci závěrem. Především všem vám

přítomným vyslovit poděkování, že jste přišli a požádat vás, abyste přišli i na besedu další. Vám ostatním bych rád řekl přijďte také, Hukvaldy

jsou také vaše a máte do dění v obci co mluvit, nejen před volbami. Na ostatní členy zastupitelstva apeluji: svou účastí pomůžete řešení situace, která v obci nastala.

Petr Sobotík, starosta

Informace z Obecního úřadu

Něco málo o svatbách

V měsíci září jsme „magické datum“ 9. 9. 1999 zaznamenali i na zdejší matričnickém úřadě. Toho dne se konaly dvě svatby. První proběhla v obřadní síni na Hukvaldech v 9 hod. a 9 minut — shodou okolností se svatebčané o těch 9 minut zdrželi. Doufáme, že tolik devítek najednou přinese novomanželům štěstí.

Druhá svatba se konala v pravé poledne na hradě Hukvaldy za účasti novinářů. V letošním roce si na hukvaldském hradě řeklo své „ano“ pět novomanželských párů, vždy to bylo za krásného slunečného počasí, což zvýraznilo krásu hukvaldského hradu a tím umocnilo zážitek nejen snoubenců, ale i nás „oddávajících“.

Marta Sobotíková matrikářka

Strípky

O tom, že Hukvaldy nejsou obcí neznámou, svědčí i fakt, že náš pan starosta byl požádán o interview novinářem ze Skotska na téma cestovního ruchu. Kromě tohoto tématu hledal skotský novinář právě u našeho starosty odpovědi na otázky k rozdělení Československa, soužití Čechů a Slováků ad.

Pan starosta se 4. 10. 1999 zúčastnil besedy ve studiu Českého rozhlasu v Ostravě. V pořadu Kamily Teslíkové s p. RNDr. Jiřím Kovářem z Technické univerzity Ostrava a s primátorem města Opavy RNDr. Mrázkem diskutoval na téma vzniku a existence vyšších územně správních celků (krajů).

Pan starosta se zúčastnil přípravného jednání k založení Severomoravského vodohospodářského svazu. Jedná se o sdružení obcí severní Moravy pro jednání s majiteli vodovodů a kanalizací (SMVAK) o cenách vodného a stočného a větších investicích do rekonstrukcí vodovodů a kanalizací.

Dne 12. října 1999 p. starosta jednal v Komoře malých obcí při Svazu měst a obcí v Praze o připravovaných změnách zákonů o obcích a o chystaných změnách ve vedení evidence obyvatel a matrik. Dle chystaných právních předpisů, by se v obcích, kde nebude zřízen matriční úřad, nevedla ani agenda evidence obyvatel. V praxi by to znamenalo, že by se občan hlásil k trvalému pobytu na jiném úřadě než na svém obecním, což je proti zásadám přibližování státní správy občanovi.

Pan starosta přijal pozvání na prezentaci regionu severní Morava v Praze, která se konala 13. 10. 1999 v Lichtenštejnském paláci za účasti představitelů velkých měst regionů, představitelů významných podniků, ministrů vlády, několika poslanců parlamentu ČR a významných finančníků. Cílem prezentace bylo upozornit na problémy v regionu, na nové možnosti investic do tohoto kraje a na nutnost vybudování nových dopravních sítí pro zlepšení komunikace s ostatními městy nejen naší republiky.

Dne 7. 10. 1999 proběhlo v Kozlovicích pravidelné zasedání Sdružení obcí povodí Ondřejnice. Pan starosta zde mimo jiné přednesl návrh z posledního jednání obecního zastupitelstva na uspořádání běhu Teryho Foxe na jaře příštího roku.

V pondělí 11. 10. 1999 navštívila naši obec 35členná skupina švýcarských turistů — příznivců Janáčkovy hudby. V Základní škole L. Janáčka byl pro ně uspořádán malý koncert, kde mimo jiné vystoupily děti z Lašánku, které svým kratičkým vystoupením sklidily velký úspěch. Přítomní hosté byli našim folklórem v podání dětí natolik okouzleni, že mezi sebou vybrali finanční dar ve výši 1500 Kč. Zároveň byli velmi mile překvapeni celkovou úrovní naší školy.

OPLOCENÍ U P. TOMANČÁKA V RYCHALTICÍCH

Podobně jako sousedy p. Tomančáka, i nás trápí nově vzniklý plot na místní komunikaci v Rychalticích. Celý problém začal tím, že manželé Tomančákoví zamezili průjezdnosti místní komunikaci navezením stavebního materiálu. Problém byl řešen Obecním úřadem ve spolupráci s Městským úřadem ve Frýdku-Místku, ve smyslu § 5 občanského zákoníku — poskytnutí ochrany proti zásahu do pokojného stavu. Manželům Tomančákovým bylo nařízeno překážku odstranit. Tí reagovali stavbou plotu. V současné době je Městským úřadem v Brušperku svoláno řízení o odstranění této stavby na den 22. 10. 1999. I když se Obec Hukvaldy všemi dostupnými prostředky snaží o uvedení cesty do původního stavu tak, aby mohla být i nadále občany využívána, bohužel s manželý Tomančákovými je velmi těžké jednání, z jejich je strany plno emocí, mnohdy až na hranici žalovatelnosti. Poznámka: část pozemku pod místní komunikací je ve vlastnictví manželů Tomančákových, zatím co místní komunikace — stavba — je dle zákona 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve vlastnictví obce a je vedena v pasportu místních komunikací.

Marta Sobotíková

Redakce se zeptala, jak jednání dopadlo. Zjistila, že místním šetřením se problém nevyřešil, jednání, kterého se mimo pracovní stavebního úřadu zúčastnila i pracovnice referátu odpravy OkÚ a zástupce Správy a údržba silnic, bylo opětovně poznamenáno emocemi ze strany manželů Tomančákových. Teď se čeká na rozhodnutí stavebního úřadu, které rozhodne buď o odstranění plotu nebo jeho legalizaci.

Jak to vidím já

Náhoda je blbec

ANEB KAM ČERT NEMŮŽE, NASTRČÍ BABU

Byla jsem pověřena, abych na zasedání obecního zastupitelstva přednesla výzvu k uspořádání ušlechtilé humanitární akce — Běhu Teryho Foxe. Vůbec se mi nechtělo, trápila mne viróza. Zastupitelstvo však nezasedá každý týden, tak jsem šla. Udělala jsem dobře?

Atmosféra v jednací síni mi připadala stísněná jako dusno před bouří. Bála jsem se, že nebudu schopna svůj návrh vykotkat. Ale podařilo se, mnozí souhlasně pokyvovali hlavami. V tom se však ozval pan Žáček, překroutil má slova a jejich smysl a řekl, že zřejmě nerozuměl. Ubezpečila jsem jej, že opravdu neporozuměl a znova jsem mu vše podstatné zopakovala. Pak jsem zase já nemohla pochopit, proč na mne tak zaútočil, zvláště když nakonec hlasoval pro.

Pří obsáhlé diskuzi došlo i na dotaz ohledně kompetencí kontrolní komise. Nikdo z těch, co toto téma zřejmě naplánovali, nemohl tušit, že náhodou bude přítomna i bývalá předsedkyně kontrolní komise, která jasnými a prokazatelnými fakty vyvrátí nepravdy a lži, které se tam účelově uváděly.

Ne dosti na tom. V závěru diskuze vystoupil pan radní Žáček a jeho připravená řeč byla tím, co tu ještě nebylo. Evidentně mnohé znejistila, jiné znervózni-

la a téměř všechny připravila o řeč. Těch zastupitelů, kteří byli schopni a ochotni reagovat a veřejně vyjádřit svůj názor, bylo žalostně málo. (I když, příznivě si, těch zastupitelů, kteří mají názor, nápad, invenci a dokáží je na OZ prosazovat, nebývá ani jindy nadbytek). A tak proti této snůšce nehorázností vystoupila náhodně přítomná občanka.

V tomto článku zareaguji jen na jedno jediné prohlášení: „Budou kritizovat pana starostu. To je jeho vina, že po volbách nedokázal stmelit kolektiv. . . aby všichni táhli za jeden provaz“, řekl kritik. Tato otrěpaná národně frontová fráze otrěse, deset let po listopadu, každým soudným občanem. V našem OZ však možná u někoho může najít úrodnou půdu. Vždyť těch, kteří byli poslanci MNV za bývalého režimu a dnes znovu zasedají v OZ, není zas tak málo. Když se pak stmelování kolektivu ujme zkušený funkcionář zvyklý desítky let táhnout s komunisty za jeden provaz, není divu, že to tak dopadá. Někteří komunisté, současní i takzvaně bývalí, začínají vystrkovat růžky. Ty tam jsou doby po revoluci, kdy mnozí odhazovali legitimace, třáslí se o sebe, své majetky a posty. Čekali najisto, že jejich děti vyházejí z vysokých škol a pozavíráme alespoň funkcionáře, milicionáře, estébáky a práskače. Ti starší se děsili, že s nimi budeme dělat to, co oni dělali v padesátých letech. Nic se ale nestalo, nikomu nebyl zkřiven ani vlásek. Ti šikovní si elegantně prohodili ředitelská křesla, založili vlastní podniky a dokonale využili toho, že byli léty krásně stmeleni, táhli za jeden provaz a smáli se naší naivitě. „Osmášedesátníci“ a jiní lidumilové vyhlásili heslo „Nejsme jako oni“ a my jsme jim neprozřetelně nalítili. Naopak jsme neposlechli jiné, lepší — „Buďte s nimi zameteme, nebo oni s námi“. A už je to tady. Moje moudrá stařenka by řekla: „Už jim hnidy okrály“ a k tomu by dodala: „čiň čertu dobře, peklem se ti odmění“.

Kritika je věc nutná, potřebná. Aby však byla účinná a přijatelná, musí vést nejen k odhalení a pojmenování skutečných

chyb, ale též ke konkrétním návrhům, jak vše napravit. Pak můžeme očekávat, že kritizovaný své omyly uzná a vyvodí patřičná opatření. Slyšíme-li však spoustu nekonkrétních, nepravdivých a nezasevčených vět, ze kterých jako sláma z bot trčí zloba a nenávisť, pak je nutno reagovat. Občan, který to myslí s obcí dobře, nemůže mlčet. Mlčení totiž znamená souhlas, a kdo zlu nebrání, stává se sám spoluvíníkem. No a občanka, ta teprve mlčet nemůže.

Iva Kornetová

P. S.: Článek byl psán hned po OZ, kdy jsem vyjádření p. Žáčka, že „vítěznou stranu nahradilo seskupení ostatních stran“, považovala za úlet. Nyní, kdy se nám toto Seskupení volebních stran SNK, KDU-ČSL a KSČM veřejně prezentuje jako politická síla v obci, je situace už zase jasnější. A nejen pro mne.

Iva Kornetová

Výhodný prodej nebo výhodná koupě?

Chcete získat pozemek, který obec už několik let tvrdošijně odmítá prodat? Dnes zřejmě nic snazšího. Udejte cenu — nejlépe **9krát nižší** než je u nás obvyklé, zjistěte, kteří zastupitelé jsou proti, obraťte se na jiné a odhlasování je nasnadě. Nebo že byste snad navíc museli být v příbuzenském vztahu? To určitě ne! Taková hříšná myšlenka nesmí slušného člověka napadnout ani ve snu. A navíc, všichni zastupitelé přece rozhodují vždy podle nejčistšího vědomí a svědomí jen ku prospěchu obce. Důkazem toho bylo rozhodnutí některých členů obecního zastupitelstva na zasedání dne 29. 9. 1999, kterým obec za neslýchaných 3 Kč/m² přišla o cca 3100 m² pozemku, o přístup k obecnímu lesu v této lokalitě a v neposlední řadě o cca 80 000 Kč.

Pavel Bernatský, člen OZ

Máte rádi zvířata?

(K mezinárodnímu Dni ochrany zvířat)

To je časté téma sdělovacích prostředků. Třeba psi, mám je ráda, i když žádného nevlastním, doprovázejí své pány téměř všude. Dneska není neobvyklé potkat pejska se svým páníčkem v restauraci. Sedět s ním za stolem se mi podařilo nedávno. Při letní turistice jsme navštívili restauraci Barborka na Palkovických hůrkách. Usadili jsme se u stolu. Vzápětí přišly dvě dámy s dotazem, zda si mohou přisednout. Řekli jsme, že ano a já si teprve až pak povšimla, že mladší z nich má v náruči malého štrapatého psíka. Čekala jsem, co bude dál. Přišla číšnice, vůbec nepodivila se nad čtyřnohým návštěvníkem. Objednali jsme si, my i ty dvě dámy, česnečku. Ta hezká, na prvý pohled dobře opatrovaná, fenečka se paničce vrtěla na klíně, na vedlejší židli sedět nechtěla. Byla chytrá. Určitě poznala, že se její panička chystá jíst. Chvílemi se snažila utéci. V duchu jsem hádala, jestli se opře tlapkami o ubrus, to jí však nebylo dovoleno.

Pak nám přinesli objednanou polévku servírovanou v miskách a já si více než jídla hleděla pozorování pejska. Kdo ví, pojí trochu nejdříve slečna a zbytek dorazí psík, nebo to bude naopak? Slečna se jednou rukou snažila přidržet pejska na klíně, druhou pojídala česnečku. Psovi se omezování nelíbilo, zaštěkal a probudil pudlíka, který do té doby pospával pod vedlejším stolem. Starší paní, která slečnu doprovázela a již polévku dojedla, vzala pejska ven. Mladá dáma česnečku v klidu zkonzumovala a ještě si pochutnala palačinkách. Pak si opět vzala pejska na starost. Krátce nato, po zaplacení, dámy odešly. Když jsme opustili restauraci i my, prohlásila jsem, že spolu se psem jsem ještě za stolem neseseděla. Co vy nato?

Karla Klečková

Z našich škol

Den střeoevropské kultury na Hukvaldech

V roce 1995 se starostové spřátelených měst a obcí Nepomuku, Hukvald, polské Wisły a slovenské Krupiny dohodli, že spolupráci rozšíří vedle sportu také o kulturu. V pozdějších letech se připojilo ještě litevské město Anykščiai a chorvatské město Omiš.

V loňském roce jsme s Lašánkem vystupovali v Krupině, kde byly Střeoevropské dny kultury spojeny s oslavami 760. výročí založení tohoto města. Stravu a ubytování nám hradilo pořádající město a autobus Fond Janáčkovy Hukvaldy. Děti mají na tento zájezd nejen pěkné vzpomínky, ale také mnohé poznaly.

V letošním roce připadly oslavy na Hukvaldy. Jsme co do počtu obyvatel

nejmenší a je problém zajisti ubytovací kapacity pro 150 účinkujících. Jediná možnost je ve škole. Bylo nutno skloubit harmonogram tak, aby nebyl přípravami narušen provoz školy. Rada obce rozhodla o uvolnění financí a organizace mohla začít.

Přípravný výbor ve složení Petr Sobotík, Bronislava Hyklová, Alena Lérová a zástupkyně Fondu Janáčkovy Hukvaldy Alena Ivánková s Marcelou Čapčovou, které díky svým bohatým zkušenostem z pořádání Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy pomáhaly nejen radou a propagací. Rozdělili jsme si úkoly — pan starosta zajišťoval sponzory (přes špatnou finanční situaci oslovených firem se mu podařilo zajistit nemalý příspěvek — např. od Promptu a Vireny), vstupenky, harmonogram příjezdů jednotlivých souborů, oficiálních delegací a také např. deky, protože v Chorvatsku nepotřebují vzhledem ke klimatickým podmínkám spací pytle, takže je neměli k dispozici. Paní Hyklová zase zajišťovala

delegáty k jednotlivým souborům z řad studentů a odvoz nástrojů na hrad (pan Pištek, pan Hykl a pan Matula). My ve škole jsme připravovali průvodní slovo programu, lehátka, matrace, jídelnu, kuchyň, služby u vchodu z řad žáků devátého ročníku a noční služby sportovců z oddílu Karate. Paní učitelky v pátek odpoledne připravovaly chlebičky pro oficiální delegace a musím říci, že se jim povedly. Všichni jsme se snažili, aby potřebné bylo zajištěno co nejlevněji, ale zároveň co nejlépe.

Nastal den D — 17. září — příjezd jednotlivých souborů. Přivítali jsme je a ubytovali ve škole. Později se začaly sjíždět oficiální delegace, pro něž bylo v hudebně připraveno malé občerstvení. Diskutovalo se dlouho do noci, ze tříd a chodeb se ozývala hudba a zpěv. Nejvíce temperamentu měli samozřejmě Slováci. Ti tančili na chodbách.

V sobotu po snídani probíhaly zkoušky na hradě. V 11. 30 hodin „vypukl“ hlavní program. Po přivítání všech panem starostou začínal hukvaldský folklórní soubor Lašánek a nově založená dětská Lašská dechová hudba. Oba soubory byly odměněny zaslouženým potleskem. Následoval Ōmiš a Nepomuk. Po přestávce Anykšičiai, Krupina , v závěrečné části pak Wisla a opět Hukvaldy.

Na hradě trochu zaskřípalo občerstvení. Žijeme v České republice, takže někdo ukradl majiteli stánku misky na guláš. Chvilí trvalo, než se zajistily nové. Ti, kteří přišli za kulturním zážitkem, určitě vzniklou situaci pochopili.

Po vystoupení si členové souborů prohlédli hrad a další pamětihodnosti na Hukvaldech. Večer se ve škole opět zpívalo a tančilo. V oficiálních delegacích bylo hodně učitelů. Velmi obdivovali, kolik dětí vystupuje v Lašánku a dechovce. Líbila se jim také výzdoba tříd a chodeb. Protože to byli naši kolegové a odborníci, jejich chvála nás potěšila.

V neděli ráno, po snídani, se členové souborů loučili, děkovali nám a odjížděli domů. Chorvaté ještě zůstávali do pondělí, aby si mohli prohlédnout Rožnov

pod Radhoštěm a Kopřivnici.

Pan Sýkora s manželkou a paní Křenková se postarali o to, aby žáci přišli v pondělí do čisté a uklizené školy, připravené na výuku. Jen v devátém ročníku bylo poznat, že tam byl někdo ubytován — na tabuli měli žáci napsáno poděkování s keramickým zvonečkem. V dubnu naše děti z Lašánku pojedou do Nepomuku, kde budou vystupovat na společném koncertu Základní školy a Základní umělecké školy Nepomuk. V září pak na Dnech středoevropské kultury v polské Wisle. To nebude jenom o reprezentaci Hukvald, ale o ověření si v praxi toho, co se ve škole naučily např. v zeměpisu, přírodopisu, hudební a výtvarné výchově.

Den středoevropské kultury byla akce organizačně náročná, ale účinkující i oficiální delegace odjížděli spokojeni, což bylo pro všechny organizátory odměnou.

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Kyčerka 99

Letos o prázdninách, již potřetí, se konal klimatický pobyt žáků Základní školy L. J. na Hukvaldech. V krásném prostředí beskydských lesů, v malém údolíčku u vesnice Velké Karlovice, se nacházel (a pokud nevyhořel, se nachází) hotel Kyčerka. Když náš autobus dorazil na místo určení, byli jsme sice unavení a hladoví, ale natěšení na týden plný akcí, který nás čekal. Po ubytování (nám byl přidělen pokoj číslo 317) šla naše „banda“ na oběd (nudlová polévka, rajská omáčka s masem a knedlíkem, čaj). Všem nám moc chutnalo.

Měli jsme to štěstí, že se zrovna konal sklářský jarmark v Karolince, městě proslulém výrobou skleněných předmětů. Vidět, jak se z prášku dělá „těsto“, „těsto“ se dále formuje na sklářské píšťaly a foukáním do nich se vytváří bubliny, které se zpracovávají tak dlouho až se z nich stane sklenička, to je zážitek. Některé děti si vyzkoušely do takové sklářské píšťaly fouknout a můžeme vám říct, že se rychle

přesvědčily, že udělat „obyčejnou“ skleničku není tak jednoduché. Snad každý z nás se nad sebou zamyslel a dal si předsevzetí, že příště, až zase bude lít pití do skleničky, dá si větší pozor, aby se mu nerozbila.

Po návratu na chatu, byly už dvě hodiny po poledni, všem tak kručelo v žaludku, že to byl hotový koncert. Ale nezemřeli jsme hladu! Dali nám najíst a museli jsme do pokojů odpočívat. Věřte nebo ne, ale za ten týden se ukázalo, že mnozí „človíci“ jsou zkrátka k neutahání, neúnavně všem dělali „naschvály“.

Odpoledne jsme byli „vyhnáni“ na hřiště, kde se hrály hry všech druhu — krocket, vybíjená, přehazovaná, fotbal, objevily se i nějaké pokusy o volejbal. K večeru následovala společná hra — šifry. Rozdělení do družstev podle tříd jsme museli čelit vynalézavosti našich paní učitelek. Nakonec vyhráli žáci 3. třídy (i přes velkou snahu ostatních družstev).

Poděkování patří našim „ochráncům“. Paní učitelky se držely statečně, a to při již zmíněné aktivitě některých účastníků je co říct. Taky jim děkujeme, že hájily jméno Hukvald při dramatickém zápase proti vedoucím souboru „Holúbek“ z Ostravy (i když si myslíme, že bez nás — povzbuzujícího publika — by to jen tak lehce nezvládly).

Pobyt se zdařil na jedničku. Takže doufejme, že se příští rok, již 4. klimatický pobyt, zdaří alespoň tak, jako ten letošní.

*Holky z pokoje č. 317
(Kája Petrová, Kája
Hubeňáková, Miša Větrilová
a Tereza Lévová)*

Malí ochránci přírody

Cílem ekologické výchovy v mateřské škole v Dolním Sklenově je prohlubování kladného a citlivého vztahu k přírodě. Děti pracují podle celoročního projektu „Malý ochránce“, který je vede k osvojení pravdivých poznatků o životním prostředí v naší vesnici — hlavně v okolí řeky Ondřejnice. Že je každoročně plné odpadků, plastů, železa a papíru, to už vědí všechny děti naší mateřské školy. Ví, že do přírody nepatří, proto každoročně čistíme okolí cesty kolem řeky ke koupališti. Děti nasbíraly dva plné pytle plastů, objevili jsme černou skládku odpadků v rokli pod chatovištěm.

Marie Hodinářová, ředitelka MŠ

Ze života farníků

Střípky z farní kroniky

(Pokračování)

V roce 1935 konaly se na Hukvaldech týdenní misie — Dr. František Trochta, salesián z Ostravy s velkým úspěchem. Nedlouho po misiích vnikli dvorem a dveřmi neznámí lupiči, faráře omámili neznámým jedem a ukradli mu 800 Kč a dvoje hodinky. Po lupičích žádné stopy. Dne 19. srpna 1935 farář P. Křištof prodělal nosní operaci v Mor. Ostravě s dobrým výsledkem. Operaci provedl za 200 Kč primář dr. Ježek ve své soukromé ordinaci.

Dne 15. srpna byla slavnostně posvěcena kaple v Hájově. Kaple byla postavena již za P. Pírka, ale ke svěcení nedošlo proto, že obec Hájov tvrdila, že je to kaple i zvon obecní a oni sami zde mají rozhodovat. Konzistoř nechtěla dát za těchto okolností svolení, až teprve za podmínky, že bude složen fond oprav ve výši 4000 Kč. V Hájově zemřel Ferdinand Kološ, který odkázal na fond pro vydržování kaple 3000 Kč, 500 Kč věnoval p. Matula, ostatní se mělo doplnit sbírkami a kaple bez dalšího dohadování s obcí byla posvěcena. Kapli světil i kázání měl vldp. Medard Horák, víceděkan z Frenštátu. Mši sv. za živé i zemřelé dobrodince sloužil P. Julius Křištof za asistence faráře z Hukvald P. Františka Janýšky. První svatba v kapli v Hájově konala se dne 26. října, a sice František Záruba a Aloisie Drozdová, oba z Hájova.

Dne 26. listopadu zemřel v městské nemocnici v Přerově bývalý zdejší administrátor P. Josef Navrátil, konzistořní rada a farář z Černotína, známý pod básnickým pseudonymem Rudolf Stupavský. Není snad časopisu katolického, kam by Navrátil — Stupavský nebyl psal. Do Našince psal celá desetiletí. Knižně vydal sbírku básní „Z mého zpěvníku“, v roce 1906 „Bílí beránci“, 1913 „Cyrilometodějské paprsky“ a „Královně nebes“. Složil mnoho písní kostelních a pohřebních, z nichž mnohé se ujal.

Dne 11. srpna 1935 oslavoval v Rychal-

ticích sbor dobrovolných hasičů 40 let od svého založení. Farář v tento den sloužil slavnou mši za všechny členy hasičského sboru a v kázání rozvinul krásné hasičské heslo „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci“.

Na začátku července se konal v Praze celostátní sjezd katolíků z celé republiky. Na tento sjezd vyslal sv. otec Pius XI. kardinála legáta Verdiera, arcibiskupa z Paříže. Sjezd sám působil ohromujícím dojmem na Václavském náměstí a na Strahovském stadionu, kde sám kardinál za účasti 500 000 věřících sloužil mši svatou, evangelium čteno bylo v 6 jazycích. Jistě i pod dojmem sjezdu byl v listopadu věnován nový kardinál v Československu — Dr. Karel Kašpar, arcibiskup v Praze.

V prosinci, kdy odjel arcibiskup Kašpar pro svůj kardinálský klobouk do Říma, resignoval prezident T. G. Masaryk, první prezident republiky ČSL, a za zástupce doporučil Dra Beneše, který měl též zásluhy na tom, že byl utvořen „modus vivendi“ s Vatikánem. Příčinil se o to jako ministr zahraničí. Ačkoliv p. prezident doporučil Dra Beneše, agrární strana postavila protikandidáta — profesora rostlinopisu na Karlově universitě Dra Bohumila Němce. Vůdce katolické strany Lidové, ministr Msgr Jan Šrámek se postavil za kandidaturu Dra Beneše. Dne 18. prosince byla vykonána volba a velkou většinou byl zvolen za presidenta Dr. Eduard Beneš — dostal 340 ze 440 hlasů. Pro Dra Beneše hlasovala celá vládní koalice, Hlinkova strana lidová, němečtí křesťanství sociálové, část Maďarů a komunisté.

V roce 1935 ve farnosti bylo 30 narozených, 12 zemřelo a 23 svateb.

Josef Čajánek

Katedrálka

Sobota 28. srpna 1999 byla pro sousední Hájov jedním z nejvýznamnějších v jeho dvousté desetileté historii. Po téměř třech letech usilovné práce hájovských farníků byla ostravsko-opavským biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem posvěcena nová kaple Nanebevzetí Panny Marie. Slavnosti předcházela

třídenní duchovní obnova, kterou vždy navečer vedli otcové redemptoristé z Frýdku.

Navzdory předpovědi deštivého počasí celý den svítilo sluníčko a bylo teplo. Policie ČR omezila průjezdy Hájevem a střed obce byl pro motoristy dopoledne zcela uzavřen. Mezi vzácnými hosty v kapli jsme mohli vidět předsedu KDU–ČSL ing. Jana Kasala, poslance parlamentu RNDr. Viléma Holáně s manželkou, starostu města Příbora ing. Milana Strakoše a jeho zástupce ing. Bedřicha Turka, hlavního projektanta díla ing. arch. Marka Štěpána. Nechyběli ani ti, kdo nesli hlavní tíhu realizace tohoto hájovského snu, pánové Jan Tureček, Ladislav Matula, Jan Kabát a Antonín Pustějovský. Četní hosté zaplnili nejen všechna místa uvnitř, ale hodně jich zůstalo i venku. Otce biskupa doprovodili v liturgickém průvodu z bývalé školy do kaple mimo jiné místecký děkan P. Josef Maňák, kroměřížský děkan P. Josef Říha, kozlovický farář P. Damian Fryszyk, P. Mariusz Jonczyk z Bialsko–Biale a příborský

rodák P. Antonín Štefek. Po přivítání zástupcem farníků panem Jiřím Kuchařem následovalo pokropení přítomných tzv. asperges a pokračováno v bohoslužbě slova. V promluvě otec biskup vyjádřil svou radost z úspěšného završení úsilí hájovských farníků. Zdůraznil, že kostel je místo, které slouží nejen k setkávání a sblížování lidí navzájem, ale hlavně k setkávání lidí s Bohem. Tak se i fyzická práce spojená se stavbou přetváří a dostává duchovní rozměr. Vlastní prastarý obřad svěcení kostela začal litanie mi a pokračoval pomazáním čtyř křížků na stěnách kaple zvláštním olejem (křížmem). Po okouření stěn kaple a rozsvícení všech světel byla v obětním průvodu přinesena i nová, neobvyklá zláčená miska na hostie, skutečně hodnotný dar města Příbora. Slavnostní liturgii provázel na varhany pan Petr Strakoš a náročné gloria, krédo a další sólové zpěvy suverénně zvládla studentka šestého ročníku ostravské konzervatoře Leoš Janáčka slečna Jana Kurečková. V radostné atmosféře se rychle přiblížil závěr bohoslužby, kdy zástupce stavebníků pan Jan Tureček

předal otci biskupovi symbolickou fotografii kaple, páter Damian přečetl pozdrav papeži Janu Pavlu II. a po rozloučení žehnající otec biskup v liturgickém průvodu shromážděné opustil. Starosta města Příbora pak rozdál pamětní medaile všem, kdo se o novou stavbu zvláště zasloužili.

Pro pozvané účastníky slavnosti následoval chutný oběd v blízkém kulturním domě. Přítomní obdrželi

pamětní medaile a upomínkový list. Všechny příjemně překvapila dětská Lašská dechová hudba z Hukvald pod vedením Petra Strakoše z Fryčovic. Dojatý otec biskup přišel osobně začínajícím hudebníkům poděkovat a také je povzbudit. Program pokračoval v parku za kulturním domem dobře navštíveným setkáním s křesťanskými politiky a konečně na závěr pod taktovkou profesora Václava Štývara vystoupil opět v kapli komorní sbor Collegium se skladbami W. A. Mozarta, Leoše Janáčka, J. S. Bacha a dalších.

Podle slov Jiřího Kuchaře stála stavba 860 tis. Kč a bylo na ní odpracováno 17 800 brigádnických hodin zdarma. Hlavní projektant konstatoval, že dílo v takové kvalitě se hned tak nevidí. Našlo

se také dosti dárců, kteří věnovali nemalé částky, nejvíce pan J. Filip z Lubiny, rovných 100 tis. Kč. Nečekaně se podařilo získat menší varhany od profesorky zpěvu Elvíry Kozákové z Místku. Rychaltická arnost věnovala materiál na žulové venkovní schodiště. Největším donátorem ale bylo samo město Příbor, jehož je Hájov odlehlou součástí. Kromě 500 tis. Kč darovalo dřevo na stavbu věže, nechalo vyrazit 150 ks vkusných pamětních medailí a vytisknout upomínkové listy.

V dobrém hájovšti vzpomínali i na zesnulého děkana ve výslužbě hukvaldského P. Viléma Tvaružka. To on jim poradil, když viděl, že kaplička z roku 1935 je pro ně poněkud těsná, aby si postavili katedrálu. Ta myšlenka se opravdu ujala.

Petr Bujnoch

Minulost a přítomnost naší obce

Z historie SVAZARMU na Hukvaldech

Úvodem nutno předeslat, že tento pohled do historie Svazarmu na Hukvaldech (dříve ve Sklenově) si klade za cíl být oproštěn od jakýchkoliv politických názorů na smysl této organizace, to znamená smysl ani neobhajovat ani nekritizovat. Jde pouze o zdokumentování zhruba čtyřicetileté etapy, ve které organizace, jako produkt své doby, vyvíjela v obci zájmovou činnost a sloužila především k využití volného času občanů, zejména mládeže. Tuto skutečnost nelze z historie vymazat.

Ke vzniku Svazarmu (Svazu pro spolupráci s armádou) došlo v Československu v roce 1951. Tomu předcházely některé zásadní historické události, které nepochybně měly vliv na jeho vznik, jako např.:

— V únoru 1945 byla na Jaltské konferenci šéfů vlád USA, SSSR a Velké Británie nejen dohodnuta koordinace vojenského postupu v poslední fázi druhé světové války,

ale také došlo k vymezení sfér vlivu v Evropě, tedy k velmocenskému dělení Evropy.

— V únoru 1948 došlo v Československu ke změně politické moci.

— V dubnu 1949 byl pod vedením USA vytvořen Severoatlantický pakt (Varšavská smlouva až v roce 1955, tedy o šest let později - jako utvrzení bipolárního, tj. dvojpolárního rozdělení Evropy).

— V září 1949 vytvořily západní mocnosti ve své zóně Německou spolkovou republiku, načež ve východní části Německa vznikla Německá demokratická republika.

— Počátkem listopadu 1951 schválilo Národní shromáždění Československé republiky nový zákon o branné výchově, za situace, kdy trvajících válka v Koreji (od června roku 1951), jako první střet sil socialismu a kapitalismu od konce druhé světové války, byla hrozbou přeměny ve válku světovou.

V téže době, konkrétně 4. listopadu 1951, byl založen v Československu Svazarm jako branná společenská organizace.

O datu založení Svazarmu v obci se

nepodařilo opatřit doklady. Dostupné materiály nasvědčují tomu, že se tak stalo okolo roku 1956. Podnět k tomu dal Jan Ručka, tehdy předseda VO KSČ Sklenov. Ustavující schůzka se konala v pohostinství v Dolním Sklenově (v malé místnosti za výčepem). Prvním předsedou nové vzniklé organizace stal Vlastimil Kresta (od rychaltického kostela).

Později rozsáhlá zájmová činnost se v té době omezovala pouze na sportovní střelbu ze vzduchovky a malorážky. Se souhlasem majitele bývalého kamenolomu v Dolním Sklenově p. Františka Kornety a s vědomím obvodního oddělení VB se střelba v tomto prostoru (v provizorních podmínkách), a to z malorážky na kratší vzdálenost než později (od dubu na vyvýšenině směrem severovýchodním do vzdálenosti cca 35–40 m).

Schůzky členů výboru i členské schůze Svazarmu se konaly v pohostinství v Dolním Sklenově, schůze výboru později i propůjčeném domečku (bývalém holičství, později sběrně mléka) vedle tohoto pohostinství, ve kterém pracoval po určitou dobu i radistický kroužek.

V roce 1961 (to již po sloučení obcí Sklenov a Rychaltice v roce 1960) dochází k rozvoji činnosti ZO především motoristické zájmové činnosti, která vyústila v založení Automotoklubu (AMK). Dochází k uskutečnění 1. ročníku terénní motocyklové soutěže „Pod hukvaldským hradem“, později zvané „Sklenovské břehy“. Start a cíl byl na louce pana Adolfa Jalůvky na bývalém fotbalovém hřišti v Dolním Sklenově. Trať 1. ročníku soutěže, na rozdíl od pozdějších ročníků, byla rozšířena o jízdu přes řeku Ondřejnici u dnešní myslivecké chaty, kde byl pod mostem (tehdy dřevěným) brod, k bývalé probejné potraviny v domě pana Františka Hubeňáka (dnes domu manželů Vondrových), pak po okresní silnici až na most v Dolním Sklenově a za ním pokračovala vpravo směrem na „Břehy“. Později se jezdilo jen na „Břehách“, na variabilní trati 800–1000 m. Soutěží se zúčastňovali jezdci ze širokého okolí (Kopřivnice, Studénky, Frýdku–Místku, Frýdlantu,

Ostravy, Poruby aj.). V tomto prostoru, avšak na rovině, se také řadu let konaly motocyklové jízdy zručnosti.

Zdeněk Hubeňák

Pozn. redakce: Další část uveřejníme v příštím čísle.

Vzpomínka na 17. listopad aneb deset let poté

Snad to všechno začalo pár dní před tím, svatořečením Anežky České, třeba to byla její práce.

Toho dne k nám sdělovací prostředky vysílaly nesouroudou směsicí informací, třásli jsme se o „naše“ studenty a zatínali pěsti v marné touze nějak pomoci. Pak se malé Československo dostalo na první stránky světového tisku a obyvatelé Nové Guineje protestovali proti porušování lidských práv u nás. Den za dnem jsme plnili náměstí a souběžně s tím slábla státní moc. Vzniklo občanské fórum, objevila se nová generace „politiků ve svetrech“, nové termíny. Událost stíhala událost, zprvu neuvěřitelný slogan „Havel na Hrad“ se stal skutečností. Žili jsme naplno, radovali se, dojímalí se a po letech jsme začali rovnat nahrbená záda.

Také v naší obci již pár dní po „plyši“, jak se dnes zlehka říká „sametové revoluci“, vznikla hned tři ohniska občanského fóra a ta se spojila v plnohodnotné hnutí.

Následovala léta tvrdé práce a změn i jejich předstírání. Přišel čas skvělých úspěchů i propadů a depresí. Strízlivý a pragmatický obyčejný člověk v nás to bral všechno s rezervou, neraduje se ani neklesaje na duchu příliš.

Velmi se změnila tvář této země — i této obce.

Jsem z generace těch, kteří za léta totality přišli o mnoho: o právo na vlastní názor, o možnost vybočit z řady, o radost z poznávání krás okolního světa, ale i jeho tvrdých zákonitostí. Přesto, nebo právě proto, jsme hned přijali novou

dobu se všemi změnami, k lepšímu i horšímu, ale hlavně se svobodou, která sebou ovšem nese zodpovědnost.

A právě zodpovědnost mě nutí vyjádřit v tuto chvíli svůj názor. Jak v tomto státě, tak v naší obci sílí hlasy volající po levici (rozuměj po vládě KSČ, která se nikdy nezřekla své zločinné ideologie), po pevné ruce totalitního státu. A já se ptám těchto občanů, kteří touží po návratu starých dobrých pořádků: Víte o tom, že puč v roce 1948 byl založen na obrovské krádeži soukromého majetku, z něhož socialistický stát žil po mnoho let, poté se zadlužil (následky vnitřní zadluženosti neseme dodnes), a až nebylo kde brát, celkem ochotně předal v roce 1989 moc a zodpovědnost nové garnituře? Komu by dnes (staro)noví lídři zabavovali majetek — sobě? (Rozpomeňme se, kde ten majetek vesměs skončil). Chce snad někdo režim, který nikde na světě nefungoval a nefunguje?

A ještě něco: ke změně zpět by mohlo dojít velmi lehce, rychle, ba i demokraticky... nebyla by to ostatně poprvé. Ta už by nebyla o sametu. Praktiky komunistické strany jsou stále stejné. Nejstrašnější je, když národ ztratil paměť.

Jiřina Mizerová

I letos se uskutečnila podzimní vycházka do hukvaldské obory spojená s pozorováním ptáků, jejich určování, odchytu a kroužkování. Uspořádala ji Sekce ochrany ptáků české společnosti ornitologické. Akce se konala v rámci Bird Life, byl to již 6. ročník podzimního pozorování ptáků.

Redakce

Památné stromy v obci Hukvaldy

Všechny návštěvníky, kteří procházejí oborou po hlavní zásobovací a příjezdové komunikaci ke zřícenině hukvaldského hradu a už překonali nejvyšší stoupání u ostré levotočivé zatačky, určitě zaujmou ve strmém svahu u cesty, převážně po pravé straně, mohutné exempláře buků lesních (*Fagus sylvatica*), které jsou jedinečné, vlivem eroze obnaženým kořenovým systémem rozmanitě vytvářeným, který působí jako přírodní artefakt. Kořenový systém u těchto buků lesních je u báze stromu silně ztlustělý a délka kořenů dosahuje u některých až 8 metrů.

Městský úřad ve Frýdku–Místku, odbor životního prostředí a zemědělství, jako pověřený obecní úřad vytypoval v lesním porostu v oboře pod hukvaldským hradem skupinu 7 buků lesních, které svými rozměry, velikostí, vitalitě, ojediněle a pozoruhodně vyvinutému kořenovému systému dosáhly vysoké hodnoty estetické, krajinnotvorné, biologické a historické a tuto skupinu buků lesních vyhlásil v srpnu letošního roku jako památné stromy. Vybrané stromy budou v terénu zřetelně označeny.

Pro představu, jakých dimenzí tyto památné stromy dosáhly, uvádíme stručnou charakteristiku: výška stromů ve skupině je od 25 m do 32 m, šířka koruny stromů se pohybuje mezi 14 až 25 m a obvod kmene měřený ve výšce 1,3 m nad zemí je v rozmezí od 290 do 465 cm. Stáří stromů je odhadováno na 150 let.

Prosíme návštěvníky obory, pracovníky firem a organizací, aby nejen tyto vyhlášené památné stromy, ale ostatní stromy nerušili v přirozeném vývoji, zbytečně nepoškozovali a neničili.

V obci Hukvaldy byly již dříve vyhlášený za památné stromy:

a) mohutný jilm horský (*Ulmus glabra*) rostoucí v katastru Sklenov těsně u křižovatky silnic směrem na Rychaltice, Kozlovice a k Hukvaldům,

b) lípa velkolistá (*Tilia platyphyla scop.*), která se nachází pod kostelem v Rychalticích., u této lípy bylo v roce 1998 provedeno statické zabezpečení proti rozlomení,

c) tis červený (*Taxus baccata*) rostoucí v zahradě u domu čp. 73 pana Axmanna v osadě Krnalovice, k. ú. Rychaltice.

*Ing. Jana Bilouseacová
MěÚ Frýdek–Místek, odbor ZP a Z*

Čeho jste si mohli všimnout

DOLNÍ SKLENOV SVÍTÍ

Kolem 20. října byla dokončena instalace nového pouličního osvětlení prostranství u hostince v Dolním Sklenově. Osvětlení bylo jedním z kontroverzních problémů, které provázely stavební úpravy tohoto místa. Šest svítílen, stejných jako na Podzámčí a u kostela v Rychalticích, krásně a nepřehlédnutelně svítí. V době, kdy je tento článek psán, se buduje přístřešek nad nástupním ostrůvkem autobusové zastávky. Jeho existenci někteří zavrhovali, jiní podporovali. I o položení obrubníků kolem zelené plochy kousek od hostince se vedly debaty. Vůbec tuto akci provázely emoce i spousta kritiky. Dílo je však téměř hotovo — chodníky, vyasfaltovaná plocha pro parkování u prodejny, opravena „okreska“, již zmíněné osvětlení. Prostranství je bezesporu pěkně upraveno ke spokojenosti občanů, a to je podstatné. Ještě kdyby zmizela ta ošklivá budka v sousedství hostince (doufám, že stavební úřad v této věci patřičně zasáhne).

RYCHALTICKÝ NADJEZD

Určitě jste již vyzkoušeli jízdu po nově postavené části rychaltického viaduktu. Stavba byla započata v červenci loňského roku. Nyní je uzavřena původní nadjezd z šedesátých let. Byl již v dezolátním stavu, bude rozebrán a znovu vybudován.

Tak vznikne most čtyřproudý — měl by být dokončen v příštím roce na jaře. Pak by měla pokračovat stavba silnice do Frýdku–Místku. Až potom bude jízda přes Rychaltice plynulá. Mělo by to být v roce 2005.

Karla Klečková

Z kultury

Na Hukvaldském hradě zpívali a tančili naši přátelé

V sobotu 18. září se na hukvaldském hradě v „mottě“ sešli příznivci muziky a tance, aby na druhém ročníku Středoevropských kulturních dnů shlédli vystoupení několika souborů. Naši škoле připadla hostitelská úloha — ostatně o tom jste mohli číst v článku Mgr. Aleny Lékové, ředitelky ZŠ, i o tom, jak myšlenka kulturních dnů vznikla.

Po půl dvanácté pan starosta přivítal všechny přítomné — milé hosty, mezi nimiž byl náměstek ministra kultury pan Ilja Racek, senátorka za náš obvod paní Věra Vašínková, zástupce OkÚ pan ing. Liberda, vedoucí delegací z jednotlivých spřátelených měst A protože si dnes nedovedeme žádnou podobnou akci představit bez sponzorů (Okresní úřad Frýdek–Místek, firmy Prompt a Virena), vyslovil jim pan starosta ve svém úvodním slovu poděkování. Rovněž ocenil úsilí celé základní školy — práci ředitelky i všech učitelek.

Pak se již na jevišti objevili Pěta Návrat a Tereza Léková, aby si na vlastní kůži vyzkoušeli nelehkou úlohu moderátorů. Bez okolků uvedli první vystupující — náš soubor Lašánek. Připomenuli, že byl založen v roce 1981, dlouhá léta byl veden učitelkami paní Alenou Polochovou a paní Ivou Jílkovou, a že děti pod jejich vedením vystupovaly v Polsku a na Slovensku, natáčely v Ostravské televizi a Ostravském rozhlasu pro pořady Vonička z domova a Pohledy do kolébky. Dneš-

ní vedoucí Radka Zemanová a Romana Pavlíková s dětmi nacvičily pásmo písniček, tanců, říkadel, dětských her z našeho kraje. „Tož, děcka, ukažme, co umíme,“ vyzvala soubor Terežka a rozesmáté a nažehlené děti tančily, hrály a pěkně zpívaly, hlavně sólistky. Hrála malá muzička, kterou vede Petr Strakoš. Obecenstvo jim moc tleskalo stejně jako dětské dechovce, která vystupovala po Lašánku. Od své premiéry před měsícem se malí muzikanti znatelně zlepšili a také jich přibýlo. Pokyn dirigenta a „bum“ do bubnu. Malá holčička se za ním málem ztratila. Ještě že měla velkou kamarádku, která ji buben obětavě nosila — dokonce i na vyhlídku, kde děti hrály dvě písně. Dirigentova zdvižena pravá ruka — spustily trubky, levá — zazněly klarinety. Mimořádně, těm se hrálo, když jim pomáhal sám pan Piskoř. Oběma souborům tleskali nejen rodiče a známí, ale také velcí kolegové z ostatních souborů.

Po našich dětech přišli na jeviště Omišané. Moderátorka Terežka v průvodním

slovu uvedla, že Omiš je město v Chorvatsku, v Dalmácii, leží v ústí řeky Cetiny mezi Splitem a Makarskou. Samo je také turisty vyhledáváno. Dále řekla, že Omišané nám předvedou tradiční dalmatské tance a písně zvané „klape“ — zpívaly se po práci ve vinohradech nebo po návratu z lovu ryb. Už první píseň zpívaná čtyřhlasně zpěváky souboru Udruha za očuvanje hrvatskog folkloru nás přenesla dalmatského do kraje. Tance, předvedené za doprovodu kytar a mandolín, mi připomínaly tanec spíše salonní. Kroje (v průvodním slovu se uvádělo, že je na nich vidět vliv západní Evropy) byly spíše tmavých barev — černé kalhoty i krátká saka s bílou košilí, malé jasné červené kulaté čepičky, nebo modré pletené čapky s bambulí, sukně a blůzky převážně v hnědých odstínech. Chorvátí byli tmavovlasí, snědí. Líbili se, bylo to poznat na potlesku.

Potom Terežka představila dětský pěvecký sbor Písnička ze ZŠ v Nepomuku. Dívky zazpívaly několik písní z Plzeň-

ska, jižních Čech a také jednu valašskou. Po něm několik známých melodií zahrál akordeonový soubor, který jak uvedl Péta, vznikl před čtyřmi lety při Základní umělecké škole v Nepomuku a hrají v něm žáci i jejich učitelé.

Po přestávce vystoupili Litevci — soubor „Malmaša“. „Malmaša je malá říčka“, uvedl moderátor Péta a dodal, že jeho členové jsou většinou učitelé, pocházejí z okolí Anykšćiai a rádi zpívají a tančí. Za doprovodu harmoniky, houslí, trubky, basy a bubnu zazpívali staré písně o horách, vesnicích, koních, o lásce, svatbě, dívkách a chlapcích. Mně trochu připomínaly ruské častušky, taneční projev pak vzdálené ruský chorovod. I u tohoto souboru jsem si prohlédla oblečení — kostkované nebo pruhované sukně (převládala zelená a červená barva), bílé košile i zástěry zdobené červenou výšivkou, na hlavách šátky nebo krajkové čepečky — ty ostatně vykukovaly i z pod šátků — nebo zelený věneček. Mužský kroj byl hodně civilní — kalhoty, vesty, bílé košile.

Nadšení vzbudil program souboru Hont ze slovenské Krupiny. Už před vystoupením, o přestávce, jeho členové zpívali a tančili na prostranství před „mottou“. Na pódiu pak předvedli stylistické zpracování folklóru z regionu Horehronie a Podpolanie. Slovenské kroje nám nejsou tak neznámé — výšivky na košilích a zástěrách, černé čizmy, červené mašle, bílé nohavice mužů (kousek pod kolena, ukončené třásněmi), bílé košile, černé vesty, při některých tancích černé zástěry s ozdobným pruhem u spodního okraje. Tance byly v rychlém tempu, když se dívky zatočily, bylo pod širokými sukněmi vidět červené a bílé spodničky. Zpěv doprovázelo výskání a hvízdání, samostatné mužské tance byly přehlídkou obratnosti, dobré fyzické kondice a také vtípu.

Po druhé přestávce ohlásila Terežka vystoupení pěvecké skupiny Čerňané z polské Wisły. Mnozí naši občané si tento soubor, který působí při sboru hasi-

čů ve Wisle Czarnem, pamatují. Při oslavách 110. výročí hasičů na Hukvaldech a při svěcení jejich praporu zazpívali v hukvaldském kostele Sbor Židů z Nabucca. Právě touto skladbou (na přání jednoho z návštěvníků) se s námi rozloučili. Před tím však zpívali písně z polských Beskyd. Mnohé z nich buď melodií nebo jině zase textem připomínají písně, které si zpíváme i my. Čerňané zazpívali i naši „V Hodoníně...“ a ačkoliv si to přáli, obecnost se k nim nepřipojilo.

Závěr patřil opět Lašánku. Děti předváděly sice stejný program jako při zahájení, nic to však neubralo na jeho působivosti. Uvědomila jsem si, jak jsou ve svém projevu přirozené, hlavně ty nejmenší, nevalila ani drobná chybička ani milé vzájemné pošuchování na patřičné místo. Spíš to vyvolalo úsměv na tvářích obecnstva. „To musí být práce, tak to s děcky nacvičit“, poznamenal jeden z rodičů. Bez nadšení by to nešlo. Poslední slovo měla dětská dechovka, která zněla ještě lépe než při zahájení, asi už nepůsobila tréma. „Ten kluk to má jistě po mne“, říkal si možná dojatý otec nebo děda. Kdyby se zapátralo v rodokmenech, zjistilo by se, že každý malý muzikant má předka hudebníka — třeba prastrýce z babiččiny strany jako malý Adam nebo prapradědečka jako malá bubenice.

Druhý ročník Středoevropského kulturního dne se vydařil. Nebyl bůhvíjak navštíven, ale kdo se zúčastnil, jistě nelituje. Po každém vystoupení se tleskalo — trochu, více, nejvíce. Jen se mnou vždy šklublo, když se do potlesku ozval pískot. Kdysi se hvízdalo v případě, že se něco nelíbilo. Dnes se možná pískotem vyjadřuje spokojenost — kdo ví?

Návštěvníci ani při tak dlouhém programu nemuseli trpět hladem ani žízní, byl pro ně uvařen dobrý guláš — zpočátku byl netradičně servírován v pivních kelímcích, opékány „buřty“, čepováno pivo a vařena káva, nechyběly limonády a cukrovinky. Také počasí bylo jak na objednávku, i když při zpěvu Čerňanů zazněl hrom.

Karla Klečková

Jan Václav Sládek

(8. října jsme vzpomenuli 7 let od jeho úmrtí)

OZVĚNY ČASU

Jaké vlastně jsou? Přicházejí vlastní cestou z dob, kterou strávily? Jaké byly? Byly viditelné a dosažitelné? Pochopitelné? Existovaly? Zní v tónech, v povaze, v myšlénkách, v obrazech, v práci i oddechu. Písně a melodie mládí. Původci a prostředníci harmonického souzvuku v životním plahočení.

VÝTVARNÁ POÉMA

Jeho rodištěm jsou Hukvaldy. Tady vyrůstal a stále se sem vracel. Osobní poznání a úcta k dílu velikána naší hudby Leoše Janáčka silně poznamenaly jeho malířské dílo. Zasloužilý umělec akademický malíř Jan Václav Sládek. Snad těžko bychom hledali v našem kraji člověka, do jehož uměleckého vývoje výrazně zasáhla osobnost Leoše Janáčka.

ŽIVOTOPIS

Jan Václav Sládek se narodil 21. 2. 1909 na Hukvaldech — Polesí. Letos již uplynulo 90 let od jeho narození. Začal chodit do obecné školy na Hukvaldech, pak pokračoval studiem na gymnáziu v Příboře. V létě, v zimě, tam i zpátky pěšky. Jelikož otec Jan Sládek byl hajný a zároveň hradní na Hukvaldech, pobývala sedmičlenná rodina Sládků na hradě. Tam se muselo všechno vynést — i voda. To musel dělat i Jan.

Po maturitě na gymnáziu odešel na vysokou školu umělecko-průmyslovou do Prahy. To se stalo na popud a přimluvu L. Janáčka. Ten si velmi oblíbil mladého Jana, i housle mu daroval a byl rád, že z něj bude kumštýř. Prohodil: „Tak přečti půjdeš, synku, do Prahy studovat“ — Janáčková spokojenost byla zjevná. Rozloučili se — navždy. Poté Janáček onemocněl a zemřel.

Studiem v Praze u prof. Kyselky se začínají odvíjet další kapitoly života J. V. Sládka. Studuje též na filozofické fakultě, vniká do tajů pedagogiky, kterou později uplatňuje jako profesor na školách na Ostravsku. Padesátá léta jsou spjata s malováním velkých pláten, malováním hutníků, valcírů i prostých dělníků. Sládek realizuje řadu výstav s touto tematikou. To ovšem neznamená, že by na své Hukvaldy a Janáčka zapomínal. Právě naopak. K tématice hukvaldsky-janáčkovské se vrací a v letech šedesátých až osmdesátých tvoří rozměrná plátina o našem kraji — cykly inspirované lidovými motivy i postavami z Janáčkových skladeb. Zasloužilý umělec Jan Václav Sládek patří k těm tvůrcům, kteří poznali základní hodnoty umění jako nástroje vytvořeného člověkem. Převážnou část svých kreseb daroval obci Hukvaldy, Základní škole Leoše Janáčka, kde je stálá expozice. Jeho obrazy nalezneme všude — v domácnostech, úřadech, školách i továrnách.

Mimo to, že byl malířem a grafikem, byl také úspěšných literárním autorem. Knihy Hukvaldské miniatury a Hukvaldské siluety, různé publikace — brožurky

— s kouzelným vyprávěním, což velmi zjednodušeně řečeno, jsou hukvaldské souvislosti v pověstech.

Nezapomněl ani na náš kostelíček, za života, se svou ženou Jarmilou darují dva zvony. Denně je slyšíme a ty nám budou stále připomínat vzácného člověka — umělce, který celý svůj život zasvětil Hukvaldům a okolí. Zemřel 8. října 1992 a byl pochován na hukvaldském hřbitůvku, do té země milované, již celý náležel.

VZPOMÍNKY

Nedožitých devadesátých narozenin vzpomněla rodina Sládkových při mši svaté v chrámu na Hukvaldech člena svého rodu, projevem slova, hudby a zpěvu uctila jeho památku.

V předvečer úmrtí J. V. Sládka 7. října 1999 vzpomněla obec položením kytičky a zapálením svíce na jeho hrobě Hukvaldech sedm let od jeho úmrtí. Taktéž učinila i Základní škola Leoše Janáčka a Lašánek položením květin vzpomněl hukvaldského rodáka. Jeho památku uctila rodina Sládkových, členové kulturní komise i občané.

Z písemností i vzpomínek připravil

Karel Žák, člen KuSK

Lašská dechová hudba mladých z Hukvald hraje dál

Navazujeme na články z předchozího čísla Hukvaldského občasníku, kde jsme popisovali zrod mladé dechovky vedené Petrem Strakošem. S radostí můžeme konstatovat, že naši mladí muzikanti po prvních úspěšných vystoupeních neusnuli na vavřínech, ale pilně dále v Základní škole L. Janáčka nacvičují a do svých řad přibírají další své kamarády.

V současné době se učí hrát na dechové nástroje již 24 dětí z naší obce, pro další se připravují nástroje — dechové a bicí. Zájem o naši dechovku mají i děti

z Palkovic a Frýdku–Místku. Pro zimní období připravujeme zkoušky ve středu od 17 hodin a v sobotu od 9 hodin. Budou to zkoušky dělené a povedou je Petr Strakoš, Lubomír Piskoř a Alois Piskoř.

V tomto obsazení jsme se představili na Středoevropském kulturním dnu Hukvaldy 1999 v hradní kulatině, a to 18. září. Svým sympatickým vystoupením jsme potěšili početné diváky a účinkující z folklórních souborů z Chorvatka, Litvy, Polska, Slovenska i České republiky.

Další veřejné vystoupení 21 účinkujících se konalo v den rychaltického krmáše, v sobotu 17. října v areálu restaurace U Richarda. Ani chladné odpolední počasí neubralo muzikantům na elánu. Jejich snahu podpořili četní diváci bouřlivým potleskem, ale také finančními dary.

Všem, kteří nás podporují — darováním nástrojů, finančními dary, ale přípravou dětí na ZUŠ, moc děkujeme. Vaši podporu budeme potřebovat k účasti na dalších veřejných vystoupeních, která jsou před námi.

Alois Piskoř, předseda SDH Frýdek–Místek

Po deseti letech jsme opět slavnostně přivítali občánky Hukvald

Ano, obnovujeme zapomenuté tradice. Letošní rok je na novorozence na Hukvaldech opravdu bohatý. Od prvního ledna do posledního srpna se v naší obci narodilo 15 dětí. V sobotu 23. října byli občánky slavnostně přivítáni v obřadní síni Obecního úřadu na Hukvaldech. Uspořádání této akce se se svolením obecní rady ujala kulturní a sportovní komise.

Chlapci z mateřské školy, Honzík Mifkovič a Honzík Ermis, přednesli básničky a děvčata ze základní školy, Verunka Sládková a Markétka Giňovská, zazpívaly v krojích několik ukolébavek, aby se mrňatům v mámině náruči lépe spalo. Celou atmosféru podmaňovala varhanní hudba v podání pana Karla Žáka. Slavnostního obřadu se ujala paní Alena

Lérová, která uvítala nejen naše malé spoluobčanky, ale také jejich rodiče, prarodiče a příbuzné. V upomínku na tuto událost obdržely děti pamětní listy s malbou našeho rodáka pana Antonína Kroči, malou pozornost a maminky kytičku.

To, že se vítání občánků zúčastnili téměř všichni pozvaní rodiče svědčí o tom, že je o tuto tradici mezi občany Hukvald zájem. Svědčily o tom i spokojené úsměvy na tvářích rodičů, babiček, dědečků, tet a strýců. Vzpomínkou na tento den jim bude i fotografie jejich ratolesti v kolébce v obřadní síni.

Přejeme rodičům, ať jim jejich děti rostou k radosti.

Za kulturní a sportovní komisi

Bronislava Hyklová

Letošní sezóna na hradě Hukvaldy

Všechny kulturní akce, které v letošním roce proběhly na hradě Hukvaldy, byly zajišťovány Fondem Janáčkovy Hukvaldy. Ten, po rozhodnutí hukvaldského obecního zastupitelstva nepřevzít hrad do správy obce, pronajal prostory hradu od Muzea Beskyd.

Koncem dubna a počátkem května (30. 4. až 2. 5.) se konal IV. ročník kytarového festivalu pod názvem Dny klasické kytary. Pozoruhodné bylo představení Ondráš aneb Komedie o strašlivém mordu ve sviadnovské hospodě. V hradní mottě ho předvedli členové Divadla loutek z Ostravy. Byl to prastarý příběh o přátelství a zradě, o hrdinství, zbabělosti, lásce a nenávisti. Představení bylo plné živé cimbálové muziky a melodiky lašských písní, objevily se texty starých kramářských písní a varianty legend, které se o Ondrášovi vyprávěly.

Dva poslední červnové víkendy a první víkend červencový patřily programům v rámci VI. ročníku festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Týden nato — 11. července — koncertoval na hradě Wabi Daněk — zpě-

vák country melodií; 17. a 18. července proběhly hradní slavnosti. Jejich součástí byla módní přehlídka L. S. módního atelieru, šermířské představení, dobové renezační tance, keltské rituály a tance a další. Poslední červencová sobota patřila opět country muzice — vystoupila brněnská skupina Poutníci.

Srpen zahájil koncert Oldřicha Janoty, osobnosti z rodu středověkých potulných pěvců. Potom se konalo vystoupení Ivy Bittové — jeden z nejúspěšnějších koncertů. Sto padesát účinkujících z patnácti šermířských souborů se představilo na Šermířském festivalu 1999 v sobotu 21. a v neděli 22. srpna. 28. srpna na hukvaldský hrad zavítala skupina hudebníků žijících a působících v anglickém hrabství Hertfordshire The Herts Sinfonietta a 29. zněla varhanní hudba starých českých mistrů „Praha v 18. století“ v podání Tomáše Thona.

4. a 5. září vystoupil v hradní kapli soubor Catena Musica z Frýdku-Místku, který se věnuje zpěvu staré hudby a spirituálů. Zazněly skladby 15. a 18. století. Divadlo klauniky Brno, které založili žáci Bolka Polívky ing. Zdeněk Mazáč a PhDr. Z. Korčičán v 1990 (od roku 1989 je to prvá soukromá scéna humoru v bývalém Československu) sehrálo v sobotu 11. září jedno z nejhranějších představení v České republice — hru Don Quijotte de la Ancha. Den nato, v neděli 12. září bylo možno shlédnout Zkrocení zlé ženy Williama Shakespeara v podání činohry Národního divadla moravskoslezského. Představení vtipné, líbivé, velmi dobře přijaté publikem. V sobotu 18. září se konal již zmiňovaný 2. ročník Středoevropského kulturního dne.

Sobota 2. října patřila rodinám s dětmi. Akce pod názvem Kouzla a pohádky na hradě Hukvaldy — to byly po celý den probíhající soutěže pro děti i rodiče, nechyběly pouťové atrakce, projíždky na koních, kouzelník, sladkosti a dobroty. V kapli, před kaplí, v mottě, v hradním paláci se hrály pohádky — začínaly každou půlhodinu od desíti hodin dopoledne do půl páté odpoledne.

Sezonu na hradě ukončily Hukvaldské hradní hodokvasy. Na programu byla vystoupení šermířů, ukázky středověkých písní a tanců, módní přehlídka. Sezóna byla bohatá, více či méně se těšila zájmu návštěvníků. Program byl vybrán tak, aby co nejvíce vyniklo prostředí hradu.

Z podkladů poskytnutých p. Alenou Ivánkovou z Fondu Janáčkovy Hukvaldy zpracovala *Karla Klečková*

Vedení obecní knihovny děkuje všem dárčům knih, které rozmnožily knižní fond. Ze skromnosti si nepřáli být jmenováni.

Ze sportu

Tenisové turnaje vyhráli Adamovští

V minulé čísle Občasníku jsme vás informovali o rozehraném tenisové MI-

NICUPU 99. Ve finále 21. 8. se utkali Dolní Sklenov A proti Dolnímu Sklenovu B. Výsledky: Adamovský Z.: Lanča V. 4:6, 1:6 Adamovský R.: Větril R. 6:1, 6:1 Adamovští: Lanča, Větril 0:6, 6:4, 7:6

Vítězem MINICUPU 99 se scorem 2:1 stali Adamovští za Dolní Sklenov A. V utkání o 3. místo zvítězili hráči Rychaltic (Rek Pavel, Bujnošek Luděk) nad Dolním Sklenovem C (Elbel T., Větril O.) 2:1.

Ve dnech 11. až 12. září 1999 se uskutečnil oddílový přebor mužů jednotlivců za účasti 11 hráčů. Turnaj byl bohatý na překvapení a největším bylo vítězství nejmladšího účastníka osmnáctiletého Radima Adamovského, který na cestě za vítězství zdolal postupně T. Elbela 6/2, 6/1, v semifinále L. Kalmana 6/3, 6/3. — Blahopřejeme!

Počátkem října se konala poslední soutěž místní tenisový turnaj čtyřher, kterého se zúčastnily 4 dvojice. Soutěž se hrála systémem každý s každým a první dvě dvojice sehrály finále. Zvítězili Martin Korneta s Luděkem Bujnoškem nad Zdeňkem Adamovským s Lubomírem Kalma-

Otec a syn Adamovští přebírají cenu za vítězství v MINICUPU 99.

nem 4:6, 6:4, 6:1. Další místa obsadili Tomáš Elbel, Stanislav Kroča, Vít Lanča a Oldřich Větril.

Tenisová sezóna 1999 byla ukončena v neděli 17. října.

Tomáš Elbel

Kurty zkrásněly aneb ženský tenis na Hukvaldech

V záříjovou sobotu — 25. letošního roku — jsme se my ženy na místních kurtech utkaly v tenisu. Původně jsme se chtěly přihlásit do turnaje, který pořádal tenisový oddíl, ale protože některé z nás držely tenisovou raketu vůbec poprvé, rozhodly jsme se pro turnaj vlastní. Počasí nám toho dne přálo, bylo nádherné a nás se sešlo celkem 8. Hrály jsme na jeden set (to abychom se vystřídalý všechny a zcela se nevyčerpaly) s plným nasazením. Jedinými fandicemi diváky byly naše děti. Nejlepší tenisové kvality prokázala Ivana Kapsiová (současná vedoucí školní jídelny), která bohužel kvůli rodinným povinnostem turnaj nedokončila. Celkově první se umístila Marta Plesníková, druhá Dana Mičeková a třetí Marta Sobotíková. Turnaj probíhal ve výborné atmosféře, organizací opět na jedničku zvládla Světlana Kornetová, která zajistila i potřebné občerstvení. Patří jí za to dík. Věřím, že ženský tenis na Hukvaldech tu nebyl naposled.

Za „tenistky“ Marta Sobotíková

Víte, že ...

Naši jubilanti

V MĚSÍCI LISTOPADU SE DOŽIJE

75 let paní *Marie Červenková* z Dolního Sklenova,

80 let paní *Adéla Zahradníková* z Rychaltic,

85 let paní *Vilemína Kabátová* z Hukvald,

88 let pan *Bohumír Šplíchal* z Horního Sklenova a pan *Mikuláš Kroča* z Dolního Sklenova

90 let paní *Jarmila Hodinářová* a *Emilie Marková*, obě z Hukvald

V PROSINCI OSLAVÍ

70. narozeniny paní *Milada Polčáková* z Rychaltic a paní *Ludmila Holubová* z Hukvald

80. narozeniny paní *Vlasta Velhudová* a paní *Anna Sobotíková*, obě z Hukvalda a

92 let oslaví pan *Sylvestr Kološ* z Rychaltic

Milí jubilanti, přejeme Vám další spokojená léta v kruhu rodiny a přátel a šťastné vykročení do třetího tisíciletí.

VÍTEJTE MEZI NÁS

Do našeho obecního společenství přibyli koncem srpna (po uzávěrce minulého čísla)

Simonka Balcárková na Hukvaldech a *Davídek Vyvial* v Dolním Sklenově, v září *Vojtěšek Čmiel* na Hukvaldech

Přejeme dětem, aby byly zahrnovány láskou, rostly, byly šťastné a spokojené a přinášely rodičům radost.

Redakce

Něco o litevském městě Anykščiai

Asi není špatné osvěžit si alespoň trochu své znalosti zeměpisu. Mnozí z nás se o Litvě učili, že je jednou z republik bývalého Sovětské svazu. Dnes je samostatnou republikou s hlavním městem Vilnius.

O městě Anykščiai jsme ještě před pár lety neměli povědomí. Jednou z jeho mnoha pozoruhodností je to, že jeho patronem je sv. Jan Nepomucký a ten je i patronem západočeského Nepomuku — to dalo podnět k navázání spolupráce mezi oběma městy a přes Nepomuk se stalo i našim spřáteleným městem.

Anykščiai je centrem stejnojmenného okresu ve východní části Litvy. Leží na

soutoku řek Šventoji a Anykšta, má 13 tisíc obyvatel. Toto staré město — prvá zmínka je z roku 1440 — má spoustu památek: novogotický kostel sv. Matvěje (1899 až 1909) postavený na nejvyšším místě v Litvě se spoustu dřevorezeb, k němu přilehlý hřbitov s originály malovaných dřevěných zastavení „křížové cesty“, památník básníka a biskupa Anastase Baranauskase — je to stavba lidové architektury a je též prvním památníkem v Litvě. Zajímavý je i dům spisovatele Anastase Žukauskase-Vienolise s literární expozicí a jeho hrobem na pozemku vedle domu, pozoruhodné jsou dřevěné sloupy na Vorkutské mohyle. V neposlední řadě je to socha sv. Jana Nepomuckého — strážce mostů — na břehu řeky Šventoji.

Ve městě se koná mnoho „prázdníků“ — církevních, folklórních, literárně hudebních, sportovních, konají se oslavy korunování Mindaugase na Vorkutské mohyle.

Mnozí návštěvníci města Anykščiai navštíví i muzeum koní v blízké vesnici Nijuronai, které bylo založeno v roce 1978. Je v něm expozice koňského náradí, kovářských nástrojů, fotografické historických koněspřeží, doplňuje ji filatelistická výstava. Na farmě jsou k vidění dopravní prostředky z doby dopravy zajišťované koňmi. Každoročně se tu konají svátky po názvem „Běž, koníčku, běž!“

Anykšiaiske borové lesy, nádherné v každém ročním období a opěvované básníky, se rozkládají na obou březích řeky Šventoji. Jsou v nich rozmanité rostliny i zvířata, vedou jimi turistické stezky i cyklotrasy, běžecké dráhy pro zimní období. I samotná řeka Šventoji je prý jednou z nejkrásnějších řek Litvy. Je známá svou čistou vodou, hojností ryb, má malebné pobřeží s písčitými plážemi a mnoha příležitostmi k vodním sportům.

V příštím roce by město Anykščiai mělo být dějištěm V. ročníku Středoevropských fotbalových her, a to bude příležitost se do něho podívat a na vlastní oči se přesvědčit, jak je tam krásně.

(Pro článek bylo použito údajů z propagačního materiálu o městě Anykščiai)

Karla Klečková

Výlov rybníka

Rybník v Drážkách je mimo rybníků v oboře vlastně jediným v obci. Pan Mlčoch ve své kronice uvádí rybníky na sklenovském katastru. Byl to rybník Oborenský, Štěpný — pod „Štěpníci“ po levé straně silnice z Hukvald do Drážek, Rakovec — pod „Kolonii“, Zelený — ten byl v roce 1966 obnoven, rybník zvaný Štičí — vlevo od domu čp. 3 v Dolní Sklenově, Sládkovský — dnes v těch místech stojí základní škola, Fojtovský — pole p. Ermisové, Podzámecký — u křižovatky pod hukvaldským kopcem, dnes je tam parkoviště.

Dnes se rybníku v Drážkách už neříká Zelený. Od jeho obnovení se v něm chovají kapři, kdysi to bylo JZD (Jednotné zemědělské družstvo), dnes je nájemcem rybníka pan Vladimír Koza z Horního Sklenova.

Na sobotu 23. října byli občané pozváni k výlovu. Počasí bylo pro tuto akci netypické — žádná mlha ani deštivo nebo sychravo. Naopak, ráno teploměr ukazoval 10° C. Po osmé hodině ranní se k rybníku sjížděla první auta, přicházeli zájemci o koupi ryb. To už byl rybník téměř bez vody a ryby — velké i menší — sebou mrskaly v kádích. V jedné bylo vidět malé rybičky, které na prodej pochopitelně nebyly. U hráze byl plátěný stánek, v něm se vybrané ryby vážily a platily (65 Kč za kilo). Určitě už byly, chutně upravené, na jídelních stolech.

Pana Kozu jsem požádala o několik informací. Ochoťně mi pověděl, že kapříci byli do rybníka nasazeni letos v dubnu, to vážili asi 40 až 70 dekagramů. Do října pěkně urostli a mohli být nabídnuti ke konzumaci. Dověděla jsem se, že již od neděle (týden před výlovem) byla postupně z rybníka vypouštěna voda —

asi po 30 cm. Z pátku na sobotu se pak voda vypouštěla celou noc a v šest hodin ráno se začaly rybami naplňovat kádě. Letošní rok prý byl pro chov ryb příznivý, dobrý a úrodný. Ještě mne zajímalo, co pytláci. „Ti nás otravují, a to pořád“, pravil pan Koza a dodal, že některé případy pytláctví řeší u soudu. „Pokud si upytlačí rybu třeba kluci, neděláme z toho žádný problém. Zlobí nás dospělí bezohlední pytláci, kteří přijedou k rybníku o půlnoci. Musím však říci, že se jim letos příliš nedařilo. Kapři jsou totiž krmeni a na udicí se těžko dají chytit“, doplnil své informace pan Koza.

Ryb bylo dost, hodně jich bylo kolem dvou a půl kilo, byli tam i větší „mackové“, největší prý 7 a půl kilo. Kdo chtěl mohl si vybrat i kapra menšího.

Karla Klečková

Naše rady

PORADNA PRO VLASTNÍKY LESA Č. 8 — PÉČE O KULTURY A NÁROSTY

Ještě před tím než se začneme zabývat popisem samotných prací, chtěl bych vám v krátkosti objasnit některé pojmy.

1. Kultura lesní — porost lesních dřevin založený uměle sadbou nebo sítí až do doby jeho zajištění.

2. Nárost — lesní porost, který vznikl přirozenou obnovou (výmladností, nasemeněním atd.)

Střední porostní výška nárostu je 0,6 do 1,3 m.

Péče o kultury a nárosty spočívá v jejich vylepšování (doplňování), ochraně proti buření, hmyzu a zvěři, proředování, odstraňování nežádoucích dřevin a tvarování vybraných jedinců. Kultury se obvykle vylepšují dřevinami použitými při výsadbě, a to v prvních dvou letech po výsadbě. Používají se vždy vyspělejší sazenice, podle možností krytokořenné nebo i poloodrostky. Při pozdějším vylepšování je nutno použít rychle rostoucí dřeviny (např. modřín, douglasku, olši atd.).

Ochrana kultur proti poškozování

bušení se člení na mechanickou a chemickou. Mechanická ochrana kultur spočívá především ve vyžínání bušeně (popřípadě v ošlapání) v bezprostředním okolí sazenic či semenáčků, a to zpravidla v době, kdy bušeně dosahuje již výšky stromků v kultuře. K potlačování bušeně se dále používá mulčování (nastýlání), při kterém se využívá nejrůznější materiál, především vyžnutá buřeně nahrnutá kolem sazenic, lesní štěpky, piliny, ale i textilní plachetky atd. Proti zimnímu a letnímu okusu sazenic listnáčů a jehličnanů bylo vyvinuto mnoho chemických nátěrových přípravků (např. Aversol, Morsuvin — zimní okus, Raval spray RPZ, Lentacol atd.). Samozřejmě ideálním řešením je kvalitně postavená oplocenka.

Příště navážeme na výše uvedený článek kapitolou nazvanou Výchova lesních porostů. *OHL ing. Tomáš Svoboda*

Kontakt: Adresa — Ul. Podřící 48, Frenštát p. R., tel.: 0656/83 1088 (ráno do 7,30, večer po 20. h), mobil: 0603 86 74 94

Úřední hodiny: OÚ Kunčice p. O. — pondělí 15—17 hod, OÚ Palkovice — středa 15—17 hodin.

Nemocenské pojištění

(Pokračování)

Povinnosti zaměstnance v nemocenském pojištění 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení 54/1956 Sb. o nemocenském pojištění zaměstnanců

— hlásit včas všechny skutečnosti, které jsou nebo mohou být důvodem pro zánik nebo změnu nároků na dávku nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy o skutečnosti dozvěděl

— umožnit zdravotnickým pracovníkům, zástupcům organizace a OSSZ přezkoumání skutečností rozhodných pro vznik nebo trvání nároku

— hlášení o vzniku a ukončení pracovního neschopnosti podat bez zbytečného odkladu

— dodržovat stanovený léčebný režim, souhlas ošetřujícího lékaře ke změně pobytu za trvání pracovní neschopnosti

Nemocenské může být dočasně sníženo nebo odňato, jestliže zaměstnanec porušil své povinnosti. Má-li takový zaměstnanec rodinné příslušníky, může být nemocenské jen sníženo, a to nejvíce o čtvrtinu. Nemocenské lze snížit nebo odejmout nejdříve ode dne porušení povinností a jen za dobu, za kterou nebylo nemocenské ještě vyplaceno.

NEMOCENSKÉ A NEPLACENÉ VOLNO

Jestliže pracovní neschopnost vznikla před nástupem na neplacenou dovolenou nebo v první den sjednaného neplaceného volna, tedy v době, kdy ještě neplacené volno netrvalo, ani nezačalo být čerpáno, nárok na nemocenské existuje.

Jestliže pracovní neschopnost vznikla v době neplaceného volna, pak se nemocenská neposkytuje. Pokud pracovní neschopnost trvá i po skončení neplaceného volna, pak nemocenské náleží od prvního kalendářního dne, který následuje bezprostředně po dni skončení neplaceného volna.

NEMOCENSKÉ A NEOMLUVENÁ ABSENCE

Zaměstnanec je učasten nemocenského pojištění po celou dobu trvání pracovního poměru a tedy i v době neomluvené absence. Pokud se stal práce neschopným v době neomluvené absence, nelze mu nemocenské odmítnout, neboť nelze dobře prokázat, že zrovna v den, kdy jeho pracovní neschopnost vznikla, by do práce nenastoupil.

NEMOCENSKÉ A DOVOLENÁ

Pokud dojde u zaměstnanců v době čerpání dovolené na zotavenou k onemocnění a je jim vystavena pracovní neschopnost, dovolená se přerušuje a zaměstnancům náleží nemocenské.

NEMOCENSKÉ A LÁZEŇSKÁ PÉČE

Nemocenské se poskytuje pouze u komplexní lázeňské péče (ne u příspěv-

kové — kdy část hradí zaměstnanec). Po návratu z komplexní lázeňské péče zaměstnanec odevzdá ukončení pracovní neschopnosti, na základě čeho bude poskytnuto nemocenské.

Nemocenské u slovenského zaměstnance viz článek 18 správního ujednání o provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Posuzování pracovní neschopnosti pro účely poskytování nemocenského spadá do působnosti orgánu státu, který má poskytovat dávku.

Jestliže pracovní neschopnost posoudil lékař ve Slovenské republice a trvá déle než 10 kalendářních dnů, vyplátí zaměstnavatel nemocenské jen na základě souhlasu příslušné OSSZ podle sídla organizace — tato nostrifikace, tj. opatření dokladu úředním razítkem OSSZ a podpisem příslušného lékaře OSSZ není zapotřebí, jestliže pracovní neschopnost je kratší než 10 kalendářních dnů.

NEMOCENSKÉ A UKRAJINŠTÍ ZAMĚSTNANCI

Platí dohoda mezi naší republikou a bývalým SSSR ještě z roku 1960, vztahuje se k Rusku, Ukrajině a Bělorusku. Pokud tito zaměstnanci mají povolení k zaměstnání i k pobytu na našem území — jestliže onemocní, mají nárok na nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění platných u nás. Pokud by se práce neschopný zaměstnanec vrátil zpět domů, nemocenské by mu náleželo jen po dobu pobytu na našem území a dále by mu nemocenské, pokud by pracovní neschopnost trvala, vyplácela již jeho země podle svých právních předpisů.

PODPŮRČÍ DOBA

Nemocenské se poskytuje od prvního dne pracovní neschopnosti do skončení pracovní neschopnosti nebo do uznání plné či částečné invalidity. Poskytuje se nejdéle po dobu jednoho roku — doba podpůrčí.

To, že podpůrčí doba trvá jeden rok, neznamená, že práce neschopný má při svém každém onemocnění tak dlouhou

vymezenou možnou dobu k pobírání nemocenského. Při nové pracovní neschopnosti se do podpůrčí doby musí započítat i předchozí období pracovní neschopnosti, pokud spadá do doby jednoho roku před vznikem pracovní neschopnosti.

Zápočet předchozích onemocnění se neprovádí:

— jestliže zaměstnání trvalo aspoň 6 měsíců od skončení poslední pracovní neschopnosti pro nemoc

— nová pracovní neschopnost byla způsobena pracovním úrazem

— nezapočítávají se předchozí období pracovní neschopnosti způsobené pracovním úrazem

Do podpůrčí doby se nikdy nezahrnuje období karantény, podpory při ošetřování člena rodiny, pobírání peněžité pomoci v mateřství.

PENĚŽITÁ POMOC V MATEŘSTVÍ A ČEKACÍ DOBA

Nárok na peněžitou pomoc v mateřství je zajištěn zaměstnankyni, která v posledních dvou letech před porodem byla účastna nemocenského pojištění aspoň po dobu 270 kalendářních dnů.

Do této doby 270 kalendářních dnů se započítávají kalendářní dny v současném zaměstnání plus v předchozích zaměstnáních, pokud spadají do doby posledních dvou let před skutečným dnem porodu (důležité je datum porodu nikoli nástupu na mateřskou dovolenou).

Započítávají se i jiné doby, než které získala v zaměstnáních: např. účast nemocenského pojištění OSVČ, samostatné hospodářčích rolníků, doba, kdy pobírala po zániku pojištění nemocenské nebo peněžitou pomoc v mateřství, nebo byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání.

Podk zaměstnankyně nesplní podmínku 270 kalendářních dnů např. proto, že pracuje jen krátkou dobu a předtím byla několik let v domácnosti, pak jí nárok na peněžitou pomoc v mateřství nevznikne. Zaměstnankyni poskytneme alespoň nemocenské, a to šest týdnů před porodem a šest týdnů po porodu.

(Nejdelší období pro vyplácení je 37 týdnů u osamělé matky.)

Podrobněji viz zák. 88/1968 Sb. o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavicích na děti z nemocenského pojištění

OCHRANNÁ LHŮTA

Nárok na dávky nemocenského pojištění může vzniknout v době trvání nemocenského pojištění, ale také v určité lhůtě po jeho skončení, pokud vznikl v tzv. ochranné lhůtě — 42 dnů od skončení zaměstnání. Jestliže však zaměstnanec byl naposledy zaměstnán po kratší dobu, činí ochranná lhůta jen tolik dnů, kolik dnů byl naposledy zaměstnán.

U žen, jejichž zaměstnání skončilo

v době těhotenství, činí ochranná lhůta vždy šest měsíců.

Jestliže zaměstnanec po skončení zaměstnání nastoupí do nového zaměstnání ještě v ochranné lhůtě, bude jej vykonávat jen krátkou dobu, pak se běh ochranné lhůtě staví. Tedy po skončení krátkodobého zaměstnání se připočte ochranná lhůta získaná novým pojištěním k nevyčerpanému zbytku ochranné lhůty z dřívějšího zaměstnání. Celkově však nemůže být vyšší než 42 dnů.

Ochrannou lhůtu dále upravuje vyhláška č. 143/1965 Sb., o poskytování peněžitých dávek v nemocenském pojištění.

U souběžných zaměstnání plyne ochranná lhůta samostatně z každé z těchto zaměstnání. (Dokončení příště)

ing. Marie Mikušová

Inzerce

Nepřehlédněte!

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude již 10. prosince, to abychom vám ho mohli nabídnout ještě před Vánocemi. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěvky. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady. Byli bychom rádi, kdyby toto číslo bylo vskutku vánoční. Podělte se s námi o vaše vánoční zvyky, váš vánoční jídelníček (i se zajímavým receptem), vaše zážitky z Vánoc. Protože pak bude následovat poslední den v roce, který je zároveň posledním dnem druhého tisíciletí a vykročíme do tisíciletí třetího, napište nám, jak chcete strávit letošního významného Silvestra. Všem příspěvatelům děkujeme a těšíme se na další spolupráci.

Redakční rada

Pro všechny,
kteří si chtějí připomenout
10. výročí „listopadu 89“
pořádáme

**besedu za účasti profesora
Milana Knížáka,**

ředitele Národní galerie v Praze.

Věříme, že beseda
s tak výjimečnou osobností bude
zajímavá.

Místo konání: Janáčkova síň v rodné
škole L. J. Hukvaldy

Datum: 18. listopadu 1999

Čas: 16.30 hod.

Srdečně zve MS ODS Hukvaldy